

መጽሐፈ አስቴር

፩

መቅደም

አስቴር የተናገረችው ነገር ይህ ነው።

አስቴር ማለት ፀሐይ፤ አንድም ሠረገላ ፀሐይ ማለት ነው። ይህስ እንደምን ነው ቢሉ አርጤክስስ የሚባል የፋርስ ንጉሥ ነበር። መቶ ኻያ ሰባት አህጉር የሚገዛ፤ ለመቶ ኻያ ሰባት አህጉር መቶ ሰማንያ ስምንት ቀን በአዳራሽ ተገኘ። መቶ ሰማንያውን ለመላው፤ ስድስቱን ቀን በከተማ ላሉ፤ ሁለቱን ቀን ለቋሚ ለለገሚ ይገኝ ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን በአዳራሽ ተገኝቶ ሲከበላ ሲከጠጣ ሚስቱ አስጢን ትባላለች። ነዩ ብሎ ላከባት፤ ስለምን ቢሉ ፈቃድ ተነስቶበት ይህስ ጊዜውም አይደል ብሎ መልክ መልካም ነበረችና መልካን ለማሳየት፤ አንድም እቴጌነት አላደረሰላትም ነበርና እቴጌነት ለማድረስ እሷም ከሱ አስፈቅዳ በአዳራሽ ተገኝታ ነበረችና አልመጣም ብላ ላከችበት። ከዚያ የተቀመጠ መኳንንቱ የአንተ የንጉሠ ሚስት ብትልክባት እንቢ ያለች የኛማ ሚስቶች ሽሮ ጠብሰው፤ ጣቢታ አፍሰው

ይሰጡናልን፤ ፍታት አሉት፤ ፈታት ንጉሡን ሚስቱን፤ አስፈትተን ዝም እንላለን ብለው ከመቶ ኻያ ሰባቱ አህጉር ሽሕ ሴት መረጡ፤ ከሽው መቶ፤ ከመቶው አሥር፤ ከዐሥሩ ሦስት መረጡ ሦስተኛ ይቱ፤ አስቴር ናት፤ የመርዶ ክዮስ የአጎቱ ልጅ ናት፤ ወአልሐቃ ከመ ትኩኖ ወለተ፤ ልጅ ትሆነው ዘንድ አሳደጋት፤ አንድም ብእሲቶ ይላል፤ ሚስት ትሆነው ዘንድ አሳድጓት ነበር፤ እንደ ዛሬ ሥርዓት አልጸናምና አሕዛብ ፈጥነው አይደርሱም፤ መንፈቅ የላዩን ገላ የሚያጠራ፤ መንፈቅ የውስጡን ገላ የሚያጠራ ሽቱ፤ እየቀቡ፤ መጠጥ እየአጠጡ ይቀመጣሉ። ጋይ የሚባል ጠባቂ ሰጥቷት ተቀመጠች፤ በዓመቱ ስርግ አደረገ፤ ለነዚያ ሦስት ቀን፤ አራት ቀን ሠርግ አደረገላቸው ወአዕቡዮ ለመርዳ አስቴር እንዲል፤ ለሷ ግን ሰባት ቀን ሠርግ አደረገላት፤ ደረሰባት፤ ወደዳት መርዶክዮስ በሷ ምክንያት እንደ ጸበል ረጭ ሆኖ ገባ፤ በመርዶክዮስ ቀናን ያሉ ታራ ገበታ ንጉሡን በጫማው የባብ መርዝ ሰፍተን እንግደለው

ብለው መከፋ፣ አንድም እንደ ንስናሽ ያለ አድርገን እንግደ ለው ብለው መከፋ፣ መርዶ ክዮስ ይኸን ሰምቶ ለአስቴር ነገራት፣ አስቴር ለንጉሠ ነገረችው፣ ንጉሠ አስጠርቶ ቢጠይቃቸው አዎን አሉ፤ አሰቀላቸው ሐማ ስለዚህ ነገር አዘነ፣ ስለምን ቢሉ ዘመዶቹ ናቸውና፣ አንድም በነገሩ ነበረ በትና ከንጉሠ ዘንድ ገብቶ ንጉሥ በመቶ ኸያ ሰባት አህጉር ያሉ ጠላቶችህን ላጥፋልህ፣ እልፍ ወርቅ ልስጥህ አለው፣ ጠላቶቼን ብታጠፋ ልኝ ወርቅ ለኔ ምኔ ነው፣ ወርቅከኒ ይኩን ለከ፣ ወርቁ ብሩ ላንተ ይሁንህ፣ ሕዝብኒ ግበር በከመ ፈቀድከ ጠላቶቼን ግን እንደ ወደድህ አድርግ አለው፣ ፈላስፋ ነበርና ከተራራ ላይ ወጥቶ ከቀን ቀን ቢያወጣጣ እስራኤል የሚጠፋበት በመጋቢት በ፲፬ ቀን ተገለጸለት፣ በመቶ ኸያ ሰባት አህጉር ያሉ እስራኤልን አጥፋ የሚል ክታብ ጽፎ ሰደደ፣ መርዶክዮስ ይኸን ሰምቶ አስቴር ካለችበት ሂዶ አጨበ ጨበ ፣ አክራትዮስ የሚባል ባለሟል ነበራት ሰደደችለት፣ እኔ እንዳልገባ ልብስ አለበስ

ሁም አለው፣ ልብስ ልስደድልህ ብላ ላከችበት፣ አይሆንም አልገባም አላት፣ እንግዲያስ ላክብኝ አለችው፣ ይህ መንግሥት ቁም ነገር አይምሰልሽ፣ ዘመዶችሽ እስራኤልን ሐማ ለእልፍ ወቁት ወርቅ ብር ሸጣቸው ለዚህ ነገር እወቁበት ብሎ ላከባት፣ እሷም አንተም እዘንበት፣ እኔም አዝንበት አለሁ ብላ ላከችበት ፣ ከዚህ በኋላ ቀኖና ገብታ ነገር አግኝታ፣ ተኩላ ተቀብታ የምትወዳትን ገረዷን በኋላቸው የምትጠላትን በፊቷ አድርጋ ሂደች፣ ዓይነ ወርቅ ነበረበትና በዚያች በምትጠላት እንዲያርፍ፣ አንድም የምትጠላትን በኋላቸው የምትወዳትን በፊቷ አድርጋ ሂደች፣ ከበትረ ወርቁ ይትረ ፋት ብላ ሲያያት ስልቅልቅ ብላ ወደቀች ፣ ልቡናውን ወደ ርገራኔ መለሰ፣ በበትረ ወርቁ ነካ ነካ አደረጋት፣ ተነሳች፣ የኛ እንጅ የነገሥታቱ ሚስቶች ሳንልክ ባቸው አይመጡም ለምን መጣሽ አላት፣ ነገር አግኝቶኝ ልነግርህ መጥቻለሁ አለችው በይ ንገራኝ አላት፣ ነገ ምሳ የማደርግ ነኝ ከምሳው እንድትመጣልኝ፣ ሐማም እንዳይቀርብኝ አለች፣ ሐማም ከቤቱ ሂዶ ተሸፋፍኖ ተኛ፣ ሚስቱ ሳራ ዙሣራ ትባላለች፣ ንጉሥ፣ ንግሥት ተጣልተው ሀልን ወይስ ከምሳው አልተጠራህም አለችው፣ ንጉሥ ንግሥትም አልተጣሉኝ ከምሳውም ያለኔ የተጠራ የለም አላት፣ ነገር ግን ሁሉ ሲሰግድልኝ መርዶክዮስ የሚባል አንድ አይሁዳዊ ሳይሰግድልኝ ቀረ አላት፣ ለዚህም በመቶ ሃያ ሰባት አህጉር ያሉ እስራኤልን አጥፋ ያለህ እሱን ብትገድለው ዕዳ ይልብሃልን አለችው፣ ቢቸኩል ኃምሳ ክንድ ተራዳ ተክሎ አደረ፣ ወነፍጽ ንዋም እምዓይን ንጉሥ ይላል፣ በዚህ ቀን ንጉሠ እንቅልፍ አጥቶ

ርብኝ ነገሩን ከዚያው እነግርህ አለሁ አለችው፣ ይሁን ብሎ ሰደዳት፣ ከዚህ አስቀድሞ፣ ዘኢሰገደ ለሐማ ይትበርበር ቤቱ ወይትኩነን ነፍሱ ብሎ አዋጅ ነገረለት፣ ሁሉ ተገዛ ለት፣ ሁሉ ሰገደለት፣ መርዶ ክዮስ ሳይሰግድለት ቀረ፣ ዘሰገደ ለፍጡር ርጉም ውእቱ ትላለችና አራት፣ በዚህም ቀን ከምሳው መጡ፣ በዪ ንገራኝ አላት፣ ነገም ምሳ የማደርግ ነኝና እንድትመጣልኝ፣ ሐማም እንዳይቀርብኝ አለች፣ ሐማም ከቤቱ ሂዶ ተሸፋፍኖ ተኛ፣ ሚስቱ ሳራ ዙሣራ ትባላለች፣ ንጉሥ፣ ንግሥት ተጣልተው ሀልን ወይስ ከምሳው አልተጠራህም አለችው፣ ንጉሥ ንግሥትም አልተጣሉኝ ከምሳውም ያለኔ የተጠራ የለም አላት፣ ነገር ግን ሁሉ ሲሰግድልኝ መርዶክዮስ የሚባል አንድ አይሁዳዊ ሳይሰግድልኝ ቀረ አላት፣ ለዚህም በመቶ ሃያ ሰባት አህጉር ያሉ እስራኤልን አጥፋ ያለህ እሱን ብትገድለው ዕዳ ይልብሃልን አለችው፣ ቢቸኩል ኃምሳ ክንድ ተራዳ ተክሎ አደረ፣ ወነፍጽ ንዋም እምዓይን ንጉሥ ይላል፣ በዚህ ቀን ንጉሠ እንቅልፍ አጥቶ

ወግ ታሪክ ሲያይ አደረ፣ ዛሬ የኛ ነገሥታት ወግ ታሪክ ሲመለከቱ እንዲያድፋ ያን ጊዜ ሲነበብ፣ ሲተረጎም ታራገቦታ እንደ መከፋበት መርዶ ክዮስ እንዳዳነው ከተጻፈበት ደረሰ፣ አንድም በተአምራት በመጀመርያ ወጣ፣ ለዚህ ሰው ምን አድርጌለት አለሁ አለ፣ ምን አድርገህለታል፣ እንደ ጸበል ረጭታ ሁኖ ተቀምጦአል እንጅ አሉት፣ ሐማ ምንስ ሁሉን አጥፋ ቢለኝ ሳያሰና ብተኝ እገድለሃለሁን ብሎ ገሥግሶ ሂደ፣ ንጉሠ ነገዳ ሰምቶ ማነው ብሎ ጠየቀ፣ ሐማ ነው አሉት፣ ግባ በሉት፣ አለ ገባ ፣ ሐማን ንጉሠን ከሞት ላዳነ ንጉሥ ለወደደው ምን ሊያደ ርጉለት ይገባል፣ ምን ጊዜስ ያለኔ ምን ወዳጅ አለው ብሎ በንጉሠ በቅሎ አስቀ ምጦ፣ ከፋር ደፍቶ፣ ከፋር አልብሶ ሁሉን ግዛ ንዳ ብሎ አዋጅ ሊነገሩለት ይገባል አለው፣ ዘንተኒ ግበር ሎቱ ለመርዶክዮስ ወኢታትርፍ ቦቱ ምንተኒ ይህን ሁሉ ለመርዶክዮስ አድርግለት ምንም ምን አታስቀርበት አለው፣ የንጉሥ ትእዛዝ አይቀ

ርምና በንጉሠ በቅሎ አስቀምጦ ከፋር ደፍቶ፣ ከፋር አልብሶ ሁሉን ግዛ ሁሉን ንዳ ብሎ አዋጅ ነገረለት፤ በዚህም ቀን ምሳ አድርጋለችና ከምሳው መጡ፤ በዩ ንገራኝ አላት፤ ሰው ይመለስልኝ አለችው፤ ሰው ተመለስ፣ በይ ንገራኝ አላት፤ ምነው በእልፍ ወርቅ የሸጥኸን አለችው፤ ማን አለሽ አላት፤ ዝኩ ጸላዒነ ሐማ አማሌቃዊ፣ ይህ ጥንተ ጠላታችን ሐማ ነው አለችው፤ መልስ ሳይመልስላት ተክል ለማየት አንበሳ ቤት ለመቀመጥ ወጣ፤ አንድም እጃቸውን እግራቸውን እየፈ ተኑ ይጠጣሉና በዚህ ጊዜ ሐማ በጥግ ሁኖ ይሰማ ነበር፤ ገብቶ ይህን እልፍ ወርቅ ላንች ልስጥሽ አንች የሰቀልሽውን አንች አውርጅው ብሎ ከእግሯ ወደቀ፤ ንጉሠ ቢመለስ ከዚያ አገኘው፤ ብእሲትየኑ ትትኤ ገለኒ በቤትየ ፤ ሚስቴን በቤቴ ልትቀማኝ ነው? አለው፤ ወጸልመ ገጹ ለሐማ እንዲል፣ ፊቱ ጠቆረ፤ በክታር በክታን የሚባል ሰይፍ ጃግሬ ነበረው፤ ንግ በሰይፍ በለው አለው፤ ካልክስ ለመርዳክዮስ የተከለው

ተራዳ አለ አለው፣ ወስደህ ሰቀለው አለው፣ ወስዶ ሰቀለው፤ ከዚህ በኋላ መርዳክዮስ ለንጉሥ ነግሮ በመቶ ኸያ ሰባት አህጉር ያሉ እስራኤል ይዳኑ የሚል ክታብ ሰደደ፤ በመጋቢት በ፲፬ ቀን ሊጠፉ የነበሩ፤ እስራኤል በተአምራት በአሥራ ሦስተኛው ቀን ደርሶላቸው ድነዋል፤ ይኸነኑም የዳኑበትን ቀን ባመት ባመት አንዳንድ ግንዛጥ ጥጥ እየተኮሱ ያከብሩት ነበር፤ እስቀላሁ ያለ መርዳክዮስን ያዳንህ፣ እስቅላሁ ያለ ሐማን ያሰቀልህ አንተ ነህ ሲሉ፣ ይህም ተጻፈ፣ ተጽፎ ሲነበብ፣ ሲተረጉም ከነቢያት እስከ ሐዋርያት ደረሰ፤ ሐዋርያት ሰማንያ አንዱን መጻሕፍት ለቀሌምንጦስ ቆጥረው ሲሰጡ አንድ መጽሐፈ አስቴር ብለው ቆጥረው ሰጥተውታል፤ ይህም ለክንቱ አልተጻፈም፤ እኛ ልንመከርበት፣ ልንገሠጽበት ነው እንጂ፤ ወኮሉ ዘተጽሕፈ ለተግሣጽ ዚአነ ተጽሕፈ ከመ በትእግሥትነ ወበተወክሎተ መጻሕፍት ንርኩብ ተሰፋነ እምነብ እግዚአብሔር እንዲል፤ ይህ አርስት ነው፤ ነገሩን በካልዕ ዓመት ብሎ ያመጣዋል፤

ምዕራፍ ፩

፩፡ በካልዕ ዓመት እምዞ ነግሠ አርጤክስስ ዓቢይ፤
 የገንዘብ ነው፣ አርጤክስስ በነገሠ በሁለተኛው ዘመን፤
 አመ ቀዳሚት ዕለት ዘኔላን፤
 በመጀመሪያው ወር በሚያዝያ ዘኒስካ ቢል በዓለ ፋሲካ በሚደረግበት በመጀመርያዬቱ ቀን፤
 ርእየ ሕልመ መርዳክዮስ ዘኢያኤፋ፤
 የኢያኤፋ ልጅ መርዳክዮስ ሕልም አየ፤
 ዘሴምዮ፤
 ኢያኤፋን የሴምዮ ልጅ አለው፤
 ዘቴስዮ፣ ዘእምነገደ ብንያም፤
 ቄስዮን ከብንያም ወገን የተወለደ አለው፤
 ፪፡ ብእሲ አይሁዳዊ ዘይነብር ውስተ ሱሳ፤
 በሱሳ የሚኖር አንድ አይሁዳዊ ነበር፤
 ወዓቢይ ብእሲሁ ውላቱ፤
 ሰውየው ደግ ነበር፤
 ወይነብር በፀደ ቤተ ንጉሥ፤
 በቤተ መንግሥት እንደ ፀበል ረጭ ሁኖ ይኖር ነበር፤

፫፡ ወእምነ ጊዋ ውላቱ ዘዲወዎ ናቡከደነጾር ንጉሠ ባቢሎን እምኢየ ፋሳሌም ምስለ ኢኮንያን ንጉሠ ይሁዳ፤
 የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነጾር ከይሁዳ ንጉሥ ኢኮንያን ጋራ ከኢየሩሳሌም ከማረካቸው ምርኮ ወገን ነው፤
 ፬፡ ወዝንቱ ውላቱ ሕልሙ፤
 ሕልሙም ይህ ነው፤
 ወናሁ ቃል፤
 ተሰምዖ ያለበት ነው፤ እነሆ ቃል ተሰማ፤
 ወሁክት፤
 ሽብር ሆነ፤
 ነጉድጓድ ወድልቅልቅ፤
 ነጉድጓድ ንውጽውጽታ ሆነ፤
 ወጉ ጉኦ ላዕል ምድር፤
 በምድር ላይ ችኮላ ሆነ፤
 ፭፡ ወናሁ ፪ቱ አክይስት ድልዋን፤
 እነሆ የተዘጋጁ ሁለት ታላላቅ ዘንዶዎች፤
 መጽኤ ፪ኤሆሙ እንዘ ይትጋደሉ፤
 ሁለቱም እየተጣሉ መጡ፤ እሊህ ሐማና መርዳክዮስ ናቸው፤
 ወኮነ ቃሉሙ ዓቢየ፤
 ቃላቸውም እጅግ በዛ፤

፮፣ ወበቃለ ዚአሆሙ ተደለዉ አሕዛብ ለጸብሊ፣
በነዚያ ቃል አሕዛብ ለሰልፍ ተዘጋጁ፤
ከመ ይጽብእምሙ ለሕዝብ ጸድቃን፣
ጸድቃን እስራኤልን ይወጓቸው ዘንድ፤
፯፣ ወናሁ ዕለተ ጽልመት ወቆባር፣
እነሆ ጭጋግ ጨለማ ናት ማለት መከራ የሚደረግባት ቀን ናት፤
ወሥቃይ፣
መከራ የሚቻልባት ቀን ናት፤
ወምንዳቤ ወሕማም፣
መከራ ጸዋትወ መከራ የሚደረግባት ቀን ናት፤
ወሁከት ዓቢይ ውስተ ምድር፣
በዚህ ዓለም ዓቢይ ጽኑ ሁከት የሚደረግባት ቀን ናት፤
፰፣ ወተሐውኩ ጸድቃን፣
ጸድቃን እስራኤል ታወከ፤
ወኮሎሙ ሕዝብ ፈርሁ እምነ እኪቶሙ፣
ከክፋታቸው የተነሣ ሕዝቡ ሁሉ ፈሩ፤
ወተደለዉ ለተነገሩሉ፣
ለጥፋት ተዘጋጁ፤
፱፣ ወጸርሑ ኅብ እግዚአብሔር፣
ወደ እግዚአብሔር ጮሁ፤

ወእምን ጽራሆሙ ኮነ ንስቲት ነትዕ፣
ከጨኩኸታቸው የተነሣ አስቴር ተወለደች፤
ወእምዝ ውኅዝ ፈለግ ዓቢይ ዘብዙኅ ማዩ፣
ተድላ ደስታው ብዙ የሆነ አርጤክስስ አስቴርን አገባት፤
፲፣ ወብርሃነ ዐሐይ ሠረቀ ላዕሌሃ፣
እቴጌነት አደረሰላት፤
ወትሑታን ተለዓሉ፣
የተዋረዱ እስራኤል ከፍ ከፍ አሉ፤
በልዕምሙ ለክቡራን ፤
እስራኤል አሕዛብን አጠፏቸው፤
፲፩፣ ወተንሥአ መርዶክዮስ ርእዮ ዘንተ ሕልመ፣
መርዶክዮስ ይህን ሕልም አይቶ ተነሣ፤
ወአእመረ ከመ እግዚአብሔር ፈቀደ ይግበር፤
እግዚአብሔር ያደርገው ዘንድ እንደ ወደደ ዐወቀ፤
ወዐቀቦ ውስተ ልቡ፣
በልቡናው፣ አስተዋለው ፤
ወፈቀደ ያእምር ኮሎ ነገር በሌሊት፤
ሌሊት ነገሩን ሁሉ ሊያውቅ ወደደ፤

፲፪፣ ወነበረ መርዶክዮስ ውስተ ዓወድ ምስል ገበታ ወታራ ፪ቱ ሕዕዋኒሁ ለንጉሥ እለ የዓቅቡ ሀገረ፣
መርዶክዮስ ሀገሩን ከሚጠብቁ ለንጉሡ ባለሟሎች ከሚሆኑ ከታራ ከገበታ ጋራ በቤተ መንግሥት ተቀመጠ፤
፲፫፣ ወሰምዐ ምክሮሙ ዘይሔልዩ፣
ያሰቡትን ምክራቸውን ሰማ፤
ወአእመረ ወጠየቀ ከመ አስተ ዳለዉ ማዕሊተ፣
ይቅትልም ለአርጤክስስ ንጉሥ፣
ንጉሡ አርጤክስስን በጫማው መርዝ ጨምረን ሰፍተን እንግደለው ብለው እንደ መከሩ አወቀ፣ ተረዳ፤ አንድም በሀገራቸውስ ልብ አልባና ጫማ አንድ ሁኖ ነው የሚሰፋ በውስጡ ዕባብ አድርገን እንግደለው ብለው መከሩ፤
ወነገር ለንጉሥ በእንቲአሆሙ፣
የነዚያን ነገር ለንጉሡ ነገረው፤
እሱ ነግሮት አይደለም፤ መርዶክዮስ ለአስቴር፣ አስቴር ለንጉሡ ነግራዋለች፤
፲፬፣ ወሐተቶሙ ንጉሥ ለክልዔ ሆሙ ሕዕዋኒሁ፣
ንጉሥ ሁለቱ ባለሟሎቹን መረመረቸው፤
ወአምነ፣
አምን አሉ፤

ወተኩነን፣
ተቀጠ፣
፲፭፣ ወጸሐፎ ንጉሥ ለዝንቲ ነገር ውስተ ተገካሪ ኖብደት፣
ንጉሡም የነገሥታቱ ወግ፣ ታሪክ በተጻፈበት በመጽሐፈ ነገሥት ጽፎ አኖረው፤
ወመርዶክዮስኒ ጸሐፎ ለዝንቲ ነገር፣
መርዶክዮስም ይህን ነገር ጻፈው፤
፲፮፣ ወእዘዞ ንጉሥ ለመርዶክዮስ ይዐመድ ውስተ ዓውድ፣
ንጉሥ መርዶክዮስ እንደ ጸበል ረጭ ሁኖ በቤተ መንግሥት ይኖር ዘንድ አዘዘው፤
ወፈተቶ እንበይን ዝንቲ፣
ስለዚህ ነገር ድርኅ ዳረገው፤
፲፯፣ ሐማሳ ዘአምዶቱ ብግያዋ፣
የሀገር ስም ነው፤ አንድም ዘተዘምዶቱ አጋጋዋ፣ የአጋግ ወገን የሚሆን ሐማ ግን፤
ክቡር ውላቱ፣
ክቡር ነበረ፤
ወይቀውም ቅድመ ንጉሥ፣
በንጉሡ ፊት ይቆም ነበር፤
ወይፈቅድ ይግበር እኪተ ላዕለ መርዶክዮስ፤
በመርዶክዮስ ላይ ክፉ ነገር ያደርግ ዘንድ ይወድ ነበር፤

ወላዕል ሕዝቡ በእንተ እልክቱ
፪፡፫ ሕዕዋኒሁ ለንጉሥ።

የንጉሡ ባለሟሎች ስለሚሆኑ
ስለ ታራ፣ ስለ ገቦታ በወገኖቹም
ላይ ክፉ ነገር ሊያደርግ ይወድ
ነበር ዘመዶቹ ነበሩና፤ አንድም
በምክሩ ነበረበትና።

ምዕራፍ ፪

፩፡ ወእምድኅረዝ ነገር በመዋዕሊሁ
ለአርጤክስስ ንጉሥ፤

ከዚህም በኋላ በአርጤክስስ
ዘመን፤

ውእቱ አርጤክስስ ዘነገሠ ላዕል
ጀጅወኛቱ በሐውርት።

ይህም አርጤክስስ በመቶ ሃያ
ሰባት አህጉር የነገሠ ነው።

እምብሔረ ሕንደኬ፤

ከሕንደኬ ጀምሮ በመቶ ሀያ
ሰባት አህጉር የነገሠ ንጉሥ
ነው።

፪፡ ወበወእቱ መዋዕል አመ ነገሠ
በሱሳ ሀገር በሣልስ ዓመት እምዘ
ነገሠ፤

በዚያ ወራት ሱሳ በሚባል ሀገር
በነገሠ ጊዜ፣ በነገሠ በሶስተኛው
ዘመን፤

ጉብረ በዓለ ለአዕርክቲሁ፤

ወእምድኅረዝ ያለውን አመ
ጣው። ለወዳጆቹ በአዳራሽ
ተገኘላቸው።

፫፡ ወለእለ ተርፉ አሕዛብ፤

ለቀሩትም አሕዛብ፤

ለፋርስ ወሚዶን፤

ለፋርስ ለሚዶን ሰዎች፤

ወለክቡራኒሆሙ፤

ለከባሩ መኳንንቱ ፤

ወለመላእክተ ሠራዊት፤

ለሠራዊቱ አለቆች፤ በአዳራሽ
ተገኘ።

፬፡ ወእምድኅረ አርአዮሙ ብዕል
መንግሥቱ ወክብረ ትፍሥሕቱ
በጀትወቹ ዕለት፤

በመቶ ሰማንያ ቀን ፍጹም
ጌትነቱን ካሳያቸው በኋላ፤

፭፡ ወሶበተፈጸመ መዋዕል መርዓ፤

በዓል የሚደረግበት ቀን ከተፈ
ጸመ በኋላ፤

ጉብረ ንጉሥ በዓለ ዳግመ ለአሕዛብ
እለ ተርፉ ውስተ ሀገር ወዓዕደ
ንጉሥ፤

በቤተ ንጉሥ በከተማ ለቀሩ
ንጉሥ በዓል አደረገ፤

ሰዱስ ዕለተ፤

ስድስቱን ቀን በከተማ ላሉ፤

ወሰነዩ ዕለተ፤

ሁለቱን ቀን ለቋሚ፣ ለለንሚ
በአዳራሽ ተገኘ።

፮፡ ወሥርጣው በሚላት፤

ቤቱ በነጭ ሐር ተጉዝዮቱ
ነበር።

ወበዐጌ ንጹሕ፤

የጌጥ ልብስ ለብሶ ነበር፤

ወዕውድ በሚላት ውስተ አሕባለ
ቢሶስ በሕልቀተ ወርቅ ውብሩር
ላዕል አዕማደ ዕብን ዘጽርንሶ፤

ጽርንሶ በሚባል ዕንቀሳ አዕማድ
(ምስሶዎች) ላይ በሐር ገመድ
በወርቅ ቀለበት የተያዘ ነጭ
ሐር ዙሪያውን ተጋርዶ ነበር፤

ወዐራታት ዘወርቅ ወዘብሩር፤

የወርቅ የብር የሚሆኑ ዙፋኖች
ተዘርግተው ነበር፤

ወጽፍጽፍ በዕብን ዘጉብረ መረግድ፤
መረግድ የሚባል ዕንቀሳ ተነጥ
ፎበታል፤

ወበዕንቁ ጴኒኖ ወበዕብን ጴርነ፤

ጴርነ ጴኒኖ የሚባል ዕንቀሳ
ተነጥፎበታል፤

ወጥቀ ሠናይ ጸፍጸፍ ዘዘዚአሁ
ጎብረ አሰሩ፤

ልዩ ልዩ የሚሆን መልኩ ብዙ
የሆነ ዕንቀሳ የተነጠፈበት
አዳራሹ እጅግ ያሚረ ነው፤

ወእንተ አውዱ ጽጌ ረዳ ሥሩዕ፤

በመጋረጃውም ዙርያ ጽጌ
ረዳ ተነስንሶበታል፤

፯፡ ወጽዋው ዘወርቅ ወዘብሩር፤

የወርቅ የብር የሚሆን ዕዋውም፤

ወዘዕንቀሳ እንተ ረቂኖን ወዘኪል
ቅያን፤

የኪልቅያን የረቂኖን ዕንቀሳ
ያለበት ጽዋው፤

ድልው በሐሳብ ሠለስቱ እልፍ
መካልያት፤

ሚዛኑ ሶስት እልፍ መክሊት
ይሆናል፤

ወወይኑ ብዙጎ፤

ወይኑም ብዙ ነው ማለት
መናኛውን ሠራዊቱ ይጠጣሉ፤

ወሠናይ መዓዛሁ ዘይሰተ፤ ንጉሥ፤
ንጉሡ የሚጠጣው መዓዛው
ያሚረ ነው ማለት ማለፊያውን
እሱ ይጠጣል፤

፰፡ ወበዓሉስ አኮ በሕገ ቀዳሚ
ዘገብረ፤

በዓሉን ግን እንደአባቶቹ ያደረገ
አይደለም፤

አላ በከመ ፈቀደ ውእቱ ንጉሥ፤
እሱ እንደወደደ አደረገ እንጂ፤

ወእዘመው ለመገብቱ ይግበሩ ፈቃደ
ዘዚአሁ ወፈቃደ ሰብእ፤

የሱን፣ የሰውንም ፈቃድ ይፈ
ጽሙ ዘንድ ሹማምንቱን አዘዛ
ቸው፤

፱፡ ወአስጢን ንግሥት ገብረት
በዓለ ለአንስት እለ ውስተ ቤተ
መንግሥታ እምነበ አርጤክስስ
ንጉሥ፤

ንግሥት አስጢንም ከንጉሡ
አስፈቅዳክቤተመንግሥቷ ላሉ
ሴቶች ምሳ አደረገች፤

፲: ወበሳብዕት ዕለት ሶባ ተፈሥሐ ንጉሥ ይቤሎ ለሐማ፤
 በሰባተኛዬቱ ቀን ደስ ባለው ጊዜ ንጉሥ ሐማን እንዲህ አለው፤
 ወለባዛን ወለታራ ወለውላዜ ወለዘ ተወልታ ወለዘአባጦ ወለታባ ፯ቱ ሕዕዋኒሁ ለንጉሥ እለ ይት ለአክዎ፤
 የሚያገለግሉት ባለሟሎቹን የንጉሥ ባለሟሎች የሚሆኑ ሰባቱን እንዲህ አላቸው፤
 ፲፩: ከመ ያምጽአዋ ለንግሥት ወያንግሥዋ፤
 አምጥተው ያነግሷት ዘንድ አምጧት አለ፤ ስለምን ቢሉ መልክ መልካም ነበረችና መልካን ለማሳየት ፤ አንድም እቴጌነት አላደረሰላትም ነበርና እቴጌነት ለማድረስ፤
 ወያሠርግውዋ አክለለ፤
 ዘውድ ይደፉላት ዘንድ፤
 ወያርእይዋ ለኩሉ መላእክተ አሕዛብ ስና፤
 ለአሕዛብ አለቆች መልካን ለማሳየት፤
 እስመ ሠናይት ይእቲ፤
 መልክ መልካም ነበረችና፤
 ፲፪: ወበየት ሰሚኦቶ አስጢን ንግሥት፤
 አስጢን ንግሥት መስማቱን እምቢ አለች፤

ወአ.ፈ.ቀደት ትምጻእ ምስለ ሕዕዋኒሁ፤
 ከባለሟሎቹ ጋራ ትመጣ ዘንድ አልወደደችም፤
 ተከዘ ንጉሥ ወተምዐ፤
 ንጉሡ አዘነ ተቆጣ፤
 ፲፫: ወነገሮሙ ለአዕርክቲሁ በከመ ትቤ አስጢን፤
 አስጢን የተናገረችውን ነገር ለወዳጆቹ ነገራቸው፤
 ወይቤሎሙ ግቡ እንከሰ ሕጎ ወኩነኔሁ፤
 ከእንግዲህስ ሥርዓቱን፤ ፍርዱን አድርጉልኝ፤
 ፲፬: ወመጽኡ ኅቤሁ አርቄስዮስ ወርስቂስ ወማሌስዮል ወመላእክቲሁ ለፋርስ ወሚዶን እለ ትሩባን ኅብ ንጉሥ፤
 ወደንጉሥ የሚቀርቡ የፋርስ የሚዶን አለቆች እኒህ ሁሉ ወደሱ መጡ፤
 እለ ይነብሩ እቱተ ምስለ ንጉሥ፤
 ከንጉሥ ጋራ ቆይታ የሚቀመጡ ወደሱ ቀረቡ፤
 ፲፭: ወነገርዎ ለንጉሥ ሕጎሙ ዘከመ ይሬስይዋ ለአስጢን ንግሥት፤
 አስጢንን እንደምንም እንዲያደርጓት ሥራታቸውን ለንጉሡ ነገሩት፤

እስመ ኢገብረት በከመ አዘዘሙ ለሕዕዋን፤
 ባለሟሎቹን እንዳዘዘቸው አላደረገችምና፤
 ፲፮: ወይቤሎሙ አኬዎስ ለንጉሥ ወለመላእክቲሁ፤
 አኬዎስ ንጉሡንና አለቆችን እንዲህ አላቸው፤
 አኮ ላዕል ንጉሥ ባሕቲቲ ዘአበሰት አስጢን ንግሥት፤
 ንግሥት አስጢን የበደለች ንጉሡን ብቻ አይደለም፤
 አላ ላዕል ኩሉ መላእክት ወላዕል መገብተ ንጉሥ፤
 በንጉሡ ሽማግሌንት ባለቆችም ላይ ነው እንጅ፤
 ፲፯: ወነገርዎሙ ቃላ ለንግሥት ዘከመ ዐበየቶ ለንጉሥ፤
 ንጉሡን እምቢ እንዳለችው የንግሥት ቃላን ነገራቸው፤
 ወሶባ ዛቲ ዮም ዐበየቶ ለንጉሥ አርጤክስስ፤
 ይህች አስጢን ንጉሡን እምቢ ያለችው፤
 ፲፰: ከማሁ አንስትያሆሙ ለመካ ንጉቱ ፋርስ ወሚዶን ሰሚያን ኩሉ ዘከመ ተዋሥኦቶ ለንጉሥ፤
 በፋርስ ያሉ የሚዶን መኪንንት ሚስቶች ንጉሡን እምቢ እንዳለችው ከሰሙ፤

ከማሁ ይትነበላ እማንቲኒ አምታ ቲሆን፤
 እነዚያም ባሎቻቸውን ይደፉ ፈራሉ፤
 ወያስተሐቅራ፤
 ይንቃሉ፤ ያቃልላሉ፤
 ፲፱: ወእመስ ፈቀደ ንጉሥ የአዝዛ ለቤተ መንግሥቱ ለዝንቱ ሕጎ ፋርስ ወሚዶን፤
 ንጉሥ ሊያዝ ቢወድ በቤተ መንግሥቱ ይዘዝ፤ አንድም ከወደደ የፋርስ የሚዶን ሥርዓት የሚሆን ይህንን ይጽፉት ዘንድ ይዘዝ፤ አንድም ለፋርስ ለሚዶን ሰዎች ይጽፉት፤
 ወከመዝ ይግበርዋ ለይእቲ ኢትባዕ እንከ ኅቤሁ፤
 ወደሱ እንዳትገባ ይህችን ይሻሯት፤
 ወመንግሥታኒ የሀብ ንጉሥ ለካልኦት ብእሲት እንተ ትኔይላ፤
 ንግሥትነቷንም ከሷ ለምትበልጥ ለሌላ ይስጥ፤
 ፳: ወይስምዕም ለዝንቱ ሕጎ ዘገብረ ንጉሥ በመንግሥቱ፤
 ንጉሥ በመንግሥቱ የሠራውን ሥርዓት ይስሙት፤
 ወእምዝ ኩሉን አንስት ያክብራ አምታቲሆን ባዕሊ ወነዳየኒ፤
 ከዚህ በኋላ ድንግም ባለጸጋም ቢሆን ሴቶች ባሎቻቸውን ያክብራሉ፤

ጳጳ፡ ወወደሞ ለንጉሥ ዝንቱ ነገር ወለመላእክቲቲ።

ይህ ነገር ንጉሥንና አለቆ ቸንም ደስ አሰኛቸው።

ወገብረ ንጉሥ በከመ ይቤ ምኪዎስ፣ ንጉሥም ምኪዎስ እንደ መከረው አደረገ።

ጳጳ፡ ወለዐከ ንጉሥ ውስተ ኮሎ መንግሥቱ ለለበሐውርቲሆሙ።

ንጉሥ በሚገዛው ሀገር ሁሉ በየሀገራቸው ላከ።

በከመ ዝንቱ ቃል ከመ ይፍር ሃሆሙ አንስትያሆሙ ውስተ አብያቲሆሙ።

ንጉሡ እንደ ተናገረ ሴቶች በየቤታቸው ባሎቻቸውን ይፈሩ ዘንድ።

ምዕራፍ ፫

ጊባዔ

፩፡ ወእምድጎረ ዝንቱ ነገር ረስዓ ንጉሥ።

ከዚህ በኋላ ረሳት።

ወኢተከከራ እንከ ለአስጢን።

ከዚያ ወዲያ አስጢንን አላሰ ባትም።

እስመ ይዜከር ላቲ ዘከመ ተዋ ሥአቶ።

እምቢ እንዳለችው ያስባታልና።

፪፡ ወእምድጎረ ኩነና ይቤልዎ ደቁ ለንጉሥ።

ከፈረደባት በኋላ የንጉሡ ብላቴኖች እንዲህ አሉት።

ይኅሥሡ ሎቱ ለንጉሥ ደናግለ አዋልደ እለ ሠናይ ራእዮን።

መልካቸው ያማሩ ቆንጆዎች ይፈለጉለት አሉ።

፫፡ ወየአዝዝ ንጉሥ ውስተ በሐውርተ መንግሥቱ መላእክተ ወመላ ፍንተ።

ንጉሥ በሚገዛው ሀገር መኳንንቱን፣ መሳፍንቱን ይዘዝ።

ወይጎረዩ ሎቱ አዋልደ ደናግለ እለ ሠናይ ራእዮን ውስተ ሀገር ሱሳ።

መልከ መልካም ያማሩ ቆንጆዎችን ሱሳ ከሚባል ሀገር ይምረጡለት።

ወያብእምን ውስተ አብያተ አንስት።

ሴቶች ወደአሉበት ቤት ያግባቸው።

ወያውፍይምን ለሕጽዋን ንጉሥ።

ለንጉሥ ባለሚሎች ይስጧቸው።

ወየሀብዎን ቅብያን ወኮሎን መፍቅዶን።

የሚቀቡትን ዘይቱን የሚፈልጉትን ሁሉ ይስጧቸው።

፬፡ ወእንተ አደመቶ ለንጉሥ እምኔሆን ብእሲቱ ይእቲ ንግሥት ምስሌሁ ህየንተ አስጢን።

ከነዚህ ንጉሡን ደስ ያሰኘችው ስለ አስጢን ፈንታ ከሱ ጋራ ትነግሥ ዘንድ ሚስቱ ይህች ናት።

ወአደሞ ለንጉሥ ዝንቱ ነገር።

ይህ ነገር ንጉሥን ደስ አሰኘው።

ወገብረ ከማሁ።

እንዲሁ አደረገ።

፭፡ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ውስተ ሱሳ ሀገር።

ሱሳ በሚባል ሀገር አንድ ሰው ነበር።

ዘስሙ መርዶክዮስ ወልደ ኢያኤፍ።

የኢያኤፍ ልጅ ስሙ መርዶክዮስ የሚባል።

ዘሴምዩ።

ኢያኤፍን የሴምዩ ልጅ አለው።

ዘእምነገደ ብንያም።

ከነገደ ብንያም የተወለደ።

፮፡ ዘተዲመው እምኢየሩሴም።

ከኢየሩሳሌም ተማርኮ የሂደ።

ዘዲመዎ ናቡከደነፆር ንጉሠ ባቢሎን።

የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር የሚረከው መርዶክዮስ የሚባል አንድ ሰው ነበር። ነገር ሠሪ።

ለማለት ሁለተኛ ደገመው። አነሣው።

፯፡ ወቦቱ ወለት እንተ ሐፀና።

ያሳደጋት ልጅ ነበረችው።

ወለተ አሚናዳብ እንቡ ለአቡሁ ዘስማ አስቴር።

ስሟ አስቴር የምትባል ያባቱ ወንድም የአሚናዳብ ልጅ።

ወእምድጎረ ወጽአት እምአዝማዲሃ።

አባት እናቷ ከሞቱ በኋላ።

ወሐፀና ሎቱ ትኩኖ ወለተ።

ልጅ ትሆነው ዘነድ አሳድጓት ነበር። አንድም ትኩኖ ብእሲተ ሚስት ትሆነው ዘንድ ይላል።

እንደዛሬው ሥርዐት አልጸናምና።

ወይእቲ ወለት ዘሠናይ ራእዩ።

ይህችም ልጅ መልካ ያማረ ነበር።

፰፡ ወሶብ አዘዞ ንጉሥ አስተጋብኦ ሎቱ ብዙኃተ አዋልደ ውስተ ሱሳ ሀገር ኅብጋይ።

ንጉሥ ባዘዘ ጊዜ ብዙ ልጆች ሱሳ በሚባል ሀገር ከጋይ ዘንድ ሰበሰቡለት።

ወእምጽአዋ ለአስቴር ኅብጋይ አቃቤ አንስት።

አስቴርን ሴቶችን ወደሚጠብቅ ጋይ አመጧት።

፱፡ ወአደመቶ ይእቲ ወለት።

ይህች ልጅ ደስ አሰኘችው።

ወረከበት ሞገስ በቅድሚያ፤
 በፊቱ ባለሟልነትን አገኘች፤
 ወአፍጠነው ሂቦታ ቅብዕ መክፈልታ፤
 ፈንታዋን ዘይት ሰጣት፤
 እንደምውሂቦታ ቅብዕ ዘይት
 ፈጥኖ ሰጣት፤
 ወመክፈልታ፤
 ተረፉን፤
 ወሰብኡ አዋልድ እለ ይትለእካፃ
 እምቤተ ንጉሥ፤
 በንጉሥ ቤት የሚአገለግሏት
 ሰባት ልጆች ነበሯት፤
 ወሠናዩ ዐቀባሃ እለ ሐፀናሃ
 በውስተ ቤተ ክንስት፤
 በሴቶች ቤት የሚያሳድጓት
 ሰዎች አቀማጥለው አሳደጓት፤
 ፲፡ ወኢነገረት አስቴር አዝማጺሃ
 ወኢብሔራ፤
 አስቴር እናት አባቷን፤ ሀገሯ
 ንም አልተናገረችም፤
 እስመ መርዶክዮስ አዘዘ ኢታይድዕ፤
 መርዶክዮስ እዳትናገር አዝዟ
 ታልና፤
 ፲፮፡ ወኩሎ አሚረ ይመጽእ መርዶ
 ክዮስ ንበ አፀደ አንስት፤
 መርዶክዮስ ሁልጊዜ ሴቶች
 ወደ አለብት ቦታ ይመጣ
 ነበር፤

ከመ ይስማዕ ዜናሃ ለአስቴር
 ዘከመ ሀለወት፤
 እንደምን እንዳለች የአስቴርን
 ዜና ይሰማ ዘንድ፤
 ፲፪፡ ወአመ በጽሐ ጊዜሆን ለእላ
 አዋልድ ከመ ይባእ ንበ ንጉሥ፤
 ወደንጉሥ ይገቡ ዘንድ የእኒህ
 ሴቶች ልጆች ጊዜያቸው
 በደረሰ ጊዜ፤
 ፲፫፡ ወሶበ ተፈጸመ፤ ወ፪ቱ
 አውራጎ፤
 ዐስራ ሁለቱ ወር በተፈጸመ
 ጊዜ
 እስመ መላካ መዋዕል ርብራ
 እንዘ ይትሔረሳ ወይሄነዩ፤
 ይህን ያህል ዘመን እየተንከባ
 ከቧቸው እየአስጌጧቸው ይኖ
 ራሉና፤
 ፲፭፡ አውራጎ እንዘ ይትቀብዓ
 ቅብዓ ዕፍረት፤
 ስድስት ወር የሳዩን ገላ የሚ
 አጠራ ሽቱ እየቀቡ፤
 ወ፪ቱ አውራጎ በአፈዋት፤
 ስድስት ወር የውስጡን ገላ
 የሚያጠራ እያጠጡ፤
 ወበቅብዓ አንስት፤
 ሴቶች የሚቀቡትን እየተቀቡ
 ይህን ያህል ዘመን ይቀመ
 ጣሉና፤

፲፱፡ ወእምዘ እንከ ይእተ አሚረ፤
 ከዚህም በኋላ ቀኑ በደረሰ ጊዜ፤
 ይበውእ ንበ ንጉሥ፤
 ወደንጉሡ ይገባሉ፤
 ወእንተ ውእቱ ፈቀደ ያመጽኡ
 ሎቱ እምቤተ ክንስት፤
 እሱ የወደደውን ሴቶች
 ከአለብት ያመጡለታል፤
 ፲፳፡ ወፍና ሠርክ ትበውእ፤
 ሲመሽ ትገባለች፤
 ወጸቢሐ ትገባእ ቤተ ክንስት ንበ
 ኃይ ሕዕወ ንጉሥ ዓቃቤ አንስት፤
 በነጋ ጊዜ ሴቶችን የሚጠብቅ
 የንጉሥ ባለሟል የሚሆን
 ኃይ ወደአለበት ወደ ሴቶች
 ቤት ትመለሳለች፤
 ወእትደግም እንከ በዊእ ወገቢአ
 ንበ ንጉሥ፤
 ዳግመኛ ወደንጉሥ አትወጣም
 አትገባም፤
 ለእመ ለሊሁ ኢጸውዓ፤
 እሱ ካልጠራት፤
 ፲፳፭፡ ወአመ በጽሐ ዕለተ ዕብሬታ
 ለአስቴር ወለተ አሚናዳብ እኅወ
 አቡሁ ለመርዶክዮስ፤
 የመርዶክዮስ የአባቱ ወንድም
 የአሚናዳብ ልጅ የአስቴር
 ተራ በደረሰ ጊዜ፤

ከመ ትባእ ንበ ንጉሥ ገብረት
 በከመ አዘዘ ሕዕው ዓቃቤ አንስት፤
 ወደንጉሥ ትገባ ዘንድ ሴቶችን
 የሚጠብቅ የንጉሥ ባለሟል
 እንደ አዘዘት አደረገች፤
 እስመ ባቲ ሞገስ ለአስቴር በንበ
 ኩሎ ዘይፈለይዋ፤
 በሚያይዋት ሰዎች ዘንድ
 ለአስቴር መወደድ ነበራትና፤
 ፲፳፮፡ ወቦአት አስቴር ንበ ንጉሥ
 አርጤክስስ በ፲ቱወ ፪ቱ አውራጎ
 በወርሳ አዳር በሳብዕ ዓመት
 ዘመንግሥቱ፤
 በነገሠ በሰባት ዓመት፤ በዐሥራ
 ሁለተኛው ወር በመጋቢት
 አስቴር ወደ አርጤክስስ ገባች፤
 ፲፳፯፡ ወአደመቶ አስቴር ለንጉሥ፤
 አስቴር ንጉሡን ደስ አሰኘችው፤
 ወረከበት ሞገስ ፈድፋድ እምነኮ
 ሎን ደናግል፤
 ከሴቶች ሁሉ ይልቅ ፈጽማ
 ባለሟልነትን አገኘች፤
 ወአወርገዋ አክሊለ አንስት፤
 እቴጌነት አደረሰላት፤
 ፲፳፱፡ ወገብረ ንጉሥ በዓለ ለኩሎ፤
 አዕርክቲሁ ወለሠራዊቱ ሰቡዓ
 መዋዕል፤
 ንጉሥ ለወደዳቸው ለሠራዊቱ
 ሰባት ቀን ምሳ አደረገ፤

ወአዕቦዮ ለመርዓ አስቴር፤

የአስቴርን ሠርግ አበዛው፤
አከበረው፤ ለነዚያ ሁለት ቀን
ሦስት ቀን ሠርግ ሲያደርግ
ለእሷ ሰባት ቀን አድርጎ
ላታልና፤

ወገብረ ኅዳጋቲሃ ኩሎ ደወለ
መንግሥቱ፤

በሚገዛው አገር ጉልት ሰጣት፤

፳፣ ወመርዳክዮስ ይፀመድ
በውስተ ዓፀዱ፤

መርዳክዮስ ግን በሷ ምክንያት
እንደ ጠበል ረጭ ሁኖ ያገልግል
ነበር፤

፳፩፣ ወአስቴርኒ ኢያይድአት
ብሔራ፤

አስቴር አገሯን አልተናገረችም፤

እስመ ከግሁ አዘዘ መርዳክዮስ
ከመ ትፍራህ እግዚአብሔርሃ፤

እግዚአብሔርን ትፈራ ዘንድ
ጣዖት እንዳታመልክ መርዳክዮስ
ነግሯት ነበርና፤

ወትግበር ትእዛዝ በከመ ሀለወት
ምስሌሁ፤

ከሱ ጋራ ታደርገው እንደ
ነበረች ትእዛዜን ታደርግ ዘንድ፤

ወአስቴርሰ ኢሐደገት ሕጋ፤

አስቴር ግን ሥርዓቷን አልተወችም፤

፳፪፣ ወተከዙ ፪ቱ ሕዕዋኒሁ
ለንጉሥ ሊቃነ ዓቀብተ ርእሱ፤

ንጉሡን የሚጠብቁ ሰዎች
አለቆች ባለሟሎቹ አዘኑ፤

እስመ ዓብዩ መርዳክዮስ፤

መርዳክዮስ ከብሯልና፤

ወፈቀዱ ይቅትልዎ ለንጉሥ፤

በመርዳክዮስ ቀንተው ንጉሡን
ሊገድሉት ወደዱ፤ አንድም
በሀገራቸው ልብ አልባና
ጫማ አንድነት ነው የሚሰፋ፤
በውስጡ ዕባብ አድርገን
እንስጠው ብለዋልና፤

፳፫፣ ወሰምዐ መርዳክዮስ ወነገራ
ለአስቴር፤

መርዳክዮስ ሰምቶ ለአስቴር
ነገራት፤

ወይእቲኒ አይድአቶ ለንጉሥ
ምክርሙ፤

አስቴርም ለንጉሥ ምክራቸውን
ነገረችው፤

፳፬፣ ወሶቤሃ ሐተቶሙ ንጉሥ
ለእልክቱ ፪ቱ ሕጽዋን፤

ያን ጊዜ ንጉሥ ሁለቱን ባለሟሎቹን
መረመራቸው፤

ወአምኑ፤

አዎን አሉ፤

ወእምዝ ሰቀሎሙ፤

ከዚህ በኋላ ሰቀላቸው፤

ወእዘዘ ንጉሥ ይጽሐፍዎ ለዝንቱ
ውስተ መጽሐፈ ፍብዩተ ነገሥት
ለተዝካር በእንተ አኩቴቱ
ለመርዳክዮስ፤

መርዳክዮስን ስለ ማክበር መታሰቢያ
ሊሆን የነገሥታቱ ወግ ታሪክ
በተጻፈበት ታሪክ ነገሥት
ይጽፋት ዘንድ አዘዘ።

ምዕራፍ ፬

፩፣ ወእምድጎረ ዝንቱ አዕቦዮ
ንጉሥ አርጤክስስ ለሐማ ዘአምዶቱ
ብግደዋ፤

አርጤክስስ ከሱ በኋላ የአምዶቱ
ልጅ የብግደ ሰው፤ አንድም
ዘተዘምዶቱ አጋጋዊ ይላል
ትውልዱ ከአጋግ ወገን የሚሆን
ሐማን አከበረው፤ አገነነው፤

ወአንበር ጎዕል እምነ ኩሎ አዕርክ
ቲሁ፤

ከባልንጀሮቹ ሁሉ በላይ አስቀመጠው፤

፪፣ ወይሰግዱ ሎቱ ኩሎሙ እለ
ውስተ ዓፀዱ፤

በቤተ መንግሥት ያሉ ሁሉ ሰገዱለት፤

እስመ ከግሁ ይግበሩ እዘዘ ንጉሥ፤

ንጉሥ ይሰግዱለት ዘንድ አዝዟልና፤

ወመርዳክዮስስ ባሕቱ ኢይሰግድ
ሎቱ፤

መርዳክዮስ ግን አልሰገደለትም፤
እራት ዘሰገደ ለፍጡር ርጉም
ውእቱ ትላለችና፤

፫፣ ወይቤልዎ እለ ውስተ ቤተ
ዓፀደ ንጉሥ፤

በቤተ መንግሥት ያሉ ሰዎች እንዲህ
አሉት፤

አንተ መርዳክዮስ ለምንት ኢትት
ኤዘዝ ለቃለ ንጉሥ፤

አንተ መርዳክዮስ ለንጉሥ የማትታዘዝ
ለምድነው አሉት፤

፬፣ ወኩሎ አሚረ ይቤልዎ ከመዝ፤

ሁልጊዜ እንዲህ ይሉታል፤

ወየአቢ ሰሚያቶሙ፤

እሱም አይሆንም ይላቸው ነበር፤

ወነገርዎ ለሐማ ከመ የአቢ ትእዛዝ
ንጉሥ፤

መርዳክዮስ የንጉሡን ትእዛዝ አልሰማም
እንዳለ ለሐማ ነገሩት፤

ወነገርዎ ከመ አይሁዳዊ ውእቱ፤

አይሁዳዊ እንደሆነም ነገሩት፤

፭፣ ወሶቤ አእመረ ሐማ ከመ ኢይሰግድ
ሎቱ መርዳክዮስ ተምፀጥቶ፤

መርዳክዮስ እዳልሰገደለት በሰማ
ጊዜ ሐማ ፈጽሞ ተቆጣ፤

ጌ፣ ወፈቀደ ያጥፋዎሙ ለኩሎሙ አይሁድ እለ ደወለ መንግሥቱ ለአርጤክስስ ሀለወ፣

አርጤክስስ በሚገዛው ሀገር አውራጃ ያሉ አይሁድን ሁሉ ያጠፋቸው ዘንድ ወደደ፣

ጌ፣ ወገብረ ከመዝ ፣ በ፲ቱወጃቱ ጎመት እምዞ ነግሠ አርጤክስስ፣

አርጤክስስ በነገሠ በዓሥራ ሁለት ዘመን እንዲህ ሆነ፣

አስተዋፀወ ዕለተ እምዕለት ወወርጎ እምወርጎ ከመያጥፍዎሙ ለዘመደ መርዶክዮስ በአሐቲ ዕለት፣

የመርዶክዮስን ዘመዶች በአንድ ቀን ያጠፋቸው ዘንድ ከቀን ቀን ከወር ወር በያወጣጣ፣ ወወረደ ዕው ላዕለ ፀሁፍ ወረብዑ ለሠርቀ ወርጎ አዳር፣

ፈላስፋ ነበርና እስራኤል የሚጠፉበት በመጋቢት በአሥራ አራት ቀን እንደሆነ ተገለጸለት፣

ጌ፣ ወነገር ለአርጤክስስ ወይቤሎ፣ ለአርጤክስስ ነገረው እንዲህ አለው፣

ሁሉ ሕዝብ ዐላዊ እምዕተ ኩሉ ሕዝብ መንግሥትክ፣

በምትገዛቸው ሀገር ካሉ ወገኖች ወንጀለኛ ወገን አለ፣

ወሕጎሙኒ ካልፅ እምነ ኩሉ አሕዛብ፣

ሕጋቸው ሥርዐታቸው ከአሕዛብ ሁሉ ልዩ ነው፣

ወአይትኤዘዙ ለሕገ ንጉሥ፣ ለንጉሥ ሥርዐት አይታዘዙም፣

ወአርቱዕ ይኅድጎሙ ንጉሥ፣

ንጉሥ ይተዋቸው ዘንድ አይገባም፣

፱፣ ወእመሰ ፈቀደ ንጉሥ የሕዝብ ያጥፋዎሙ፣

ንጉሥ የምትወድስ ከሆነ ያጠፏቸው ዘንድ እዘዘ፣

ወናሁ አነ እጽሕፍ ወአበውእ ፱ መካልየ ብርር በመገዛበ ንጉሥ፣

እነሆ እኔ በንጉሥ ደብዳቤ ጽፌ እልፍ መክሊት ብር አገባለሁ፣

፲፣ ወአውጽአ ንጉሥ ሕልቀቶ ወመጠዎ ውስተ እዴሁ ለሐማ፣

ንጉሥ ቀለቡን አውጥቶ ለሐማ በእጁ ሰጠው፣

ከመ ይሕትም ሶበ ጸሐፊ በእንተ አይሁድ፣

የአይሁድን ነገር በጻፈ ጊዜ አርጤክስስ እንዲህ አለ ብሎ ያትም ዘንድ፣

፲፮፣ ወይቤሎ ንጉሥ ለሐማ፣

ንጉሥ ሐማን እንዲህ አለው፣ ወርቅከኒ ይኩን ለክ፣

ጠላት ብታጠፋልኝ ወርቅ እከፊ ልገለሁን ወርቁ ላንተ ይሁን፣

ሕዝብኒ ግበር በከመ ፈቀድክ፣

ሕዝቡን እንደወደድህ አጥፋ፣

፲፱፣ ወጸውአ ጸሐፍተ ንጉሥ በቀዳሚ ወርጎ አመ ዐሥሩ ወሠሉሱ ለሠርቅ፣

ሚያዝያ በባተ ዐሥራ ሦስት ቀን የንጉሡን ጸሐፊዎች ጠራ፣

ወጸሐፉ በከመ አዘዙሙ ሐማ ለመላእክት ወለመሳፍንት ዘኩሉ በሐውርተ ሕንደኪ እስከ ኢትዮጵያ ለ፫ወጅወጌቱ በሐውርት፣

በሕንደኪ አውራጃ በአሉ ሁሉ ለሹማምንቱ አለቆች ሐማ እንደ አዘዛቸው እስከ ኢትዮጵያ ድረስ ለመቶ ሃያ ሰባት ሀገሮች ጻፉ፣

ለለምልክና አሕዛቢሆሙ፣

በሚገዛው ሀገር ላሉ ሁሉ፣

በበነገረ በሐውርቲሆሙ በቃለ አርጤክስስ ንጉሥ፣

አርጤክስስ እንዲህ አለ ብለው በየቋንቋቸው ጻፉ፣

፲፫፣ ወፈነወ ሐዋርያተ ውስተ ደወለ መንግሥቱ ለአርጤክስስ፣

አርጤክስስ ወደሚገዛው አውራጃ መልክተኞችን ሰደደ፣

ያጥፍለዎሙ ለዘመደ አይሁድ በአሐቲ ዕለት በወርጎ አዳር አመ ዐሥሩ ወረብዑ፣

የአይሁድን ወገኖች በመጋቢት በዐሥራ አራተኛ ቀን በአንዲት ቀን ያጠፏቸው ዘንድ፣

ወይበርብርዎሙ ንጥዮሙ፣ ገንዘባቸውን ይበዘብዟቸው ዘንድ፣

፲፱፣ ወከመዝ ይብላ መጸሕፍቲሁ ለንጉሥ አርጤክስስ ጻቢይ፣

ገናና የሚሆን የንጉሥ አርጤክስስ ደብዳቤዎች እንዲህ ይላሉ፣

እምነ ሕንደኪ እስከ ኢትዮጵያ ለ፫ ወጅ ወጌ በሐውርት፣

ከሕንደኪ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ለመቶ ሃያ ሰባት አሀገር፣

ለመላእክት ወለመሳፍንት ወለመኳንንት፣

ላለቆቹ፣ ለመሳፍንቱ ለሹማምንቱ፣

ወለሥዩማን፣

ለሹማምንቱ ለተወራጆቹ፣

ከመዝ ጸሐፊ፣

እንዲህ ብሎ ጻፈ፣

፲፭፣ ብዙኃነ አሕዛብ ኩኒንዩ፣

ብዙ አሕዛብን ገዝቼ፣

ወኩሎ በሐውርተ አግሪርዩ፣

ሀገሩን ገዝቼ፣

ፈቀድኩ፣

አይሁድን አጠፋ ዘንድ ወደድኩ፣ አንድም ለሰው ሁሉ በጎ ነገር አደርግ ዘንድ ወደድኩ፣

ወእኮ በጽንዓ መንግሥትዮ ዘእዓበ ርእሰዮ፣

ራሴን የማከብር የማገን በጽንዓ መንግሥቴ አይደለም፤ አንድም የሚወዱኝን ሰዎች የማጠፋ አይደለሁም፤

አላ በጽምው ወበየውሃት ለዘሉ፣

ሁልጊዜ በየውሃት በጸጥታ ጸንቼ እኖራለሁ እንጂ፤ በጽምው ባለው በፀሐይም ይላል፤

አስተናቢርዮ ኩሎ ዘሊተ ይትኤዘዝ ዘእንበለ ድንጋጫ ዝሞገደ ማዕበል፤

ሞገድ ፀጥ እንዲል ያለድንጋጫ የሚታዘዙልኝን ሁሉ አዘጋ ጅቼ፤

ሠሪዕዮ ኩሎ በከመ መንግሥትዮ ሥሩዕ ወሀዱዕ፤

መንግሥቴ ጸጥ ያለ የተከናወነ እንደሆነ በፀጥታ በየውሃት እኖራለሁ እንጂ፤

፲፮፡ ወትብጻሕ እስከ አጽናፈ በሐውርት፤

እንዲህ የምትል ክታብ ከጽንፍ እስከ ጽንፍ ድረስ ትድረ ሰላቸው፤

ወእሌድስ ሰላመ ዘእምነበ ኩሎ ስብእ ይትፈቀር፤

ከሕዝቡ ሁሉ የተገኘ ፍቅርን አጸናለሁ፤

፲፯፡ እሆ ብሂልዮ ለመማክርትዮ፤ መካሮቼን እሺ በኅ ብዬ፤

በዛ እክል ሠሪዖቶ ለዘሉ፣ ለዘንቱ፤

ይህን በእውነት ሠራርቶ ማኖር በሚቻለኝ ገንዘብ፤

መጸእኩ አሠኒ በልብዬ ዘእንበለ ንስሐ፤

ያለ መፀፀት በልብናዬ በኅ ነገር አደርግ ዘንድ መጣሁ፤

፲፰፡ ወበአማን ዘተልእከ በንጹሕ፤

በእውነት በንጹሕ ያገለገለ፤

ዘእምታሕቴዮ ሐማ፤

ከኔ በታች ያለ ሐማ፤

መርሐኝ፤

ወደነገሩ መራን፤

ወእያይድኣነ ከመ በኩሉ በሐውርት፤

በየሀገሩ ሁሉ፤

ወበኩሉ አሕዛብ ዘውስተ ኩሎ ዓለም፤

በዓለሙ ሁሉ አሕዛብ፤

ተደመረ ሕዝብ ዘእኩይ ሕጉ፤

ሥርዐቱ ክፉ የሆነ ሰው እንደ ተጨመረ ነገረን፤

ዘኤይትኤዘዝ ለትእዛዝ ንጉሥ ዘልፈ እምነ ኩሎ ሕዝብ፤

ከሕዝቡ ተለይቶ ለንጉሥ ትእዛዝ የማይታዘዝ፤

ወዩእቢ በሥርዓተ ሕግን፤

በኛ ሕግ፤ በኛ ሥርዓት ጸንቶ መኖርን እምቢ የሚል ወገን እንደተጨመረ ነገረን፤

፲፱፡ ወረኩብናሁ ለዘንቱ ሕዝብ ፍሉጥ እንተ ባሕገቱ ካልእ ሕጉ እምነ ኩሎ ሰብእ፤

ከሰው ሁሉ ሕጉ ለብቻው ልዩ የሚሆን ይህን ወገን አገኘው፤

ወነኪር ወፍሉጥ ወውጹዕ እምሕገ ዚኣነ፤

ከእኛ ሕግ የወጣ ፣ የተለወጠ ልዩ እንደሆነ አገኘው፤

ወይገብሩ እኪተ ለግዕዘሙ፤

ለባሕርያቸው የሚስማማቸውን ክፉን ነገር ይሠራሉ፤

ወይሬስይዋ ለመንግሥትን ከመ ወእምንት፤

መንግሥታችንን እንደሌለች ያደርጓታል፤

፳፡ ወናሁ አዘዝን በእንተ ዘጸሐፍን ለከሙ በመጸሕፍቲሁ ለሐማ ዘተሠይመ ላዕለ ኩሎ ዘሙእቱ እምታሕተ አቡን፤

ይኸውም ከአባታችን በታች ያለ በሀገሩ ሁሉ የተሾመ በሐማ መጽሐፍ ስለ ተጻፈላችሁ እነሆ አዘዝን፤

ከመ ያጥፍዕዎሙ ለኩሎሙ ምስለ እንስትዮሆሙ ወደቂቆሙ በመጥባ ሕተ ፀርሙ፤

በጠላቶቻቸው ጦር ከሚስቶቻቸው ከልጆቻቸው ጋራ ሁሉንም ያጠፏቸው ዘንድ አዘዝን፤

እንዘ ኢትም ሕክዎሙ ወኢት ምሕርዎሙ፤

ሳታዝነላቸው ሳትራሩላቸው፤

አመ ሠርቀ ፲ወ፬ቱ ለወርጋ አዳር፤

መጋቢት በባተ በሀሥራ አራት ቀን፤

በ፲ቱ ወጀቱ ለወርኅ ዛቲ ዓመት፤

በዚች ዓመት ባሥራ ሁለተኛው ወር በመጋቢት፤

፳፩፡ ከመ ለንዑሶሙ ወለባቢዮሙ ከመ ታውርድዎሙ ውስተ ሲኣል በአሐቲ ዕለት፤

ታላቁንም ታናሹንም ባንዲት ቀን ወደመቃብር ታወርዷቸው ዘንድ አዘዝን፤

ወአልቦ ዘታተርፉ እምኔሆሙ፤

ከነዚያ የምታስቀሩት የለም፤

ከመ ታዕርፍ እንከ በሐውርት እምነ ግብሮሙ ለዘሉ፣

ሀገሪቱ ሁሉ ከክፉ ሥራቸው ታርፍ ዘንድ፤

ጳጅ፤ ወአርአዮሙ በለሆሳስ መጻሕፍቲሁ፡

መጻሕፍቱን በቆይታ አሳያቸው፡

ወሚመ ውስተ በሐውርቲሆሙ፤

በየሀገራቸው ሁሉ አኖረ፤

ገባዔ፤

ወአዘዘ ለኮሎ አሕዛብ ከሄደ ይኩኑ ለውእቱ ዕለት፤

ሊዚያ ቀን ይሆኑ ዘንድ አሕዛብን ሁሉ አዘዘ፤

ጳጅ፤ ወይጌጌሉ በውስተ ሱሳኒ ይግበሩ ከግሁ፤

አሁን እንዳልናቸው ለማድረግ በሱሳ ያሉ ሁሉ ይቸኩሉ ዘንድ፤

ንጉሥህ ወሐማ ያጸምሱ፤

ንጉሡና ሐማ ግን ያዳምጡ ነበር፤

ወተሐውከት ኩላ ሀገር፤

ሀገሪቱ ሁሉ ታወክች፡፡

ምዕራፍ ፭

ጅ፤ ወሶበ አእመረ መርዶክዮስ ዘከመ ኮነ፤

መርዶክዮስ የሆነውን ነገር ባወቀ ጊዜ፤

ሠጠጠ አልባሲሁ ወሉበስ ሠቀ፤

ልብሱን ቀደደ፤ ማቅ ለበሰ፤

ወወደየ ሐመደ ዲባ ርእሱ፤

አመድ በራሱ ላይ ነሰነሰ፤

ወሮፀ እንተ መርገበ ሀገር እንዘ ይጸርሕ በዓቢይ ቃል፤

ቃሉን አሰምቶ እየሮኸ ወደ አደባባይ ፈጥኖ ሄደ፤

ወይብል ትቀትሉኑ ሕዝበ እንበለ አበሳ፤

በደል የሌለበትን ሰው ታጠፋ ሳችሁን እያለ፤

ጅ፤ ወበጽሐ ኅቡኖተ ንጉሥ ወቆመ፤

ከንጉሡ በር ደርሶ ቆመ፤

እስመ አይከውኖ ለበዊዕ ውስተ ዓዕደ ንጉሥ እንዘ ሠቀ ይልብስ ወሐመድ ዲባ ርእሱ፤

ትብያውን በራሱ ነስንሶ፤ ማቅ ለብሶ ወደ ንጉሥ መሄድ አይገባምና፤

፫፤ ወበኮሎ በሐውርት ኅበ ተፈነወ መጻሕፍት፤

ደብዳቤዎች በሔዱበት አገር ሁሉ፤

ጽራኅ ወብካይ ወዓቢይ ላሕ ለአይሁድ፤

ለአይሁድ ጩኸት፤ ልቅሶ ጽኑ ኃዘን ሆነ፤

ሠቀ ወሐመደ ነጻፉ ኩሎሙ አይሁድ፤

አይሁድ ሁሉ ማቅ ለብሰው አመድ ነስንሰው አዘኑ፤

፬፤ ወበኡ ሕጽዋሊሃ ወአዋልዲሃ ለንግሥት፤

የንግሥት ባለሟሎቹ ልጆቹ ገቡ፤

ወአይድአዋ ለንግሥት፤

ለአስቴር ነገሯት፤

ደንገጸት ሶበ ሰምዐት ዘንተ ዘከመ ኮነ፤

ይህ እንደሆነ በሰማች ጊዜ ደነገጠች፤

ወፈነወት አልባስ ለመርዶክዮስ ዘይለብስ፤

ለመርዶክዮስ የሚለብሰውን ልብስ ሰደደችላት፤

ወአበየ ኃዲገ ሠቀ፤

ማቁን መተው እምቢ አለ፤

፭፤ ወጸውአቶ አስቴር ለአክራትዮስ ሕዕው ዘይተውም ቅድሚሃ፤

በፊቷ የሚቆም አክራትዮስን ጠራችው፤

ወለአከቶ ይሰማዕ ጥዩቀ ነገረ በኅበ መርዶክዮስ፤

ከመርዶክዮስ ዘንድ እውነቱን ነገር ይሰማ ዘንድ ላከችው፤

፮፤ ወነገሮ መርዶክዮስ ዘከመ ኮነ፤ መርዶክዮስም የሆነውን ነገር ነገረው፤

ወዘከመ ይቤሎ ሐማ ለንጉሥ እልፈ መክልየ አበውእ ውስተ መዝገቡ ለንጉሥ፤

ሐማ ንጉሡን ወደ ንጉሥ መዝገብ እልፍ መክሊት አገባለሁ እንዳለ ነገረው፤

ከመ ይቅትሎሙ ለአይሁድ፤

አይሁድን ያጠፋቸው ዘንድ፤

፯፤ ወቃለ ነገራ ለእንታክቲ መጽሐፍ ዘእንበራ ውስተ ሱሳ፤

በሱሳ ያኖራት የዚያችን መጽሐፍ የነገሩን ቃል ነገረው፤

ከመ ይቅትልዎሙ ለአይሁድ፤

አይሁድን ይገድሏቸው ዘንድ፤

፰፤ ወወሀቦ አርአያሃ ያርእያ ለአስቴር፤

ደብዳቤውን ለአስቴር ያሳያት ዘንድ ሰጠው፤

ወይቤሎ በላ ትባእ ኅበ ንጉሥ ትስኦሎ ወቃስተብቀዮ፤ በእንተ ሕዝባ፤

ስለ ወገኖቹ ትለምነው፤ ትማል ደው ዘንድ ወደ ንጉሥ እንድ ትገባ ነገራት፤

ተዘከሪ መዋዕል ምንዳቤኪ ዘከመ ተሐዕንኪ ውስተ እዴዮ፤

የዛሬውን ተድላ ደስታ አትዩ በኔ እጅ እንዳደግሽ ወራት አስቢ፤

እስመ ሐማ ዘእምታሕተ ንጉሥ አዘዘ ይቅትለን፤

ከንጉሥ በታች ያለ ሐማ ይገድለን ዘንድ አዝዟልና፤

ወሰአሊ ኅበ እግዚአብሔር እግዚእ፤

ወደ ጌታ ወደ እግዚአብሔር ለምኘ፤

ወንግሪዮ ለንጉሥ በእንቲአን፤

የኛን ነገር ለንጉሥ ንገረው፤

ወአድገንን እሞት፤

ከሞት አድኝን፤

፱፡ ወቦአ አክራትዮስ ወነገራ ለአስቴር ዘንተ ኮሎ ነገረ፤

አክራትዮስ ለአስቴር ይህን ሁሉ ነገራት፤

፲፡ ወትቤሎ አስቴር ለአክራትዮስ ሐር ኅበ መርዶክዮስ፤

አስቴር አክራትዮስን ወደመር ዶክዮስ ሂድ፤

ወበሎ ኮሎ አሕዛብ የአምራ ለዛቲ መንግሥት፤

ይህችን መንግሥት አሕዛብ ሁሉ ያውቋታል፤

ከመ ዘቦአ ኅበ ንጉሥ ውስተ ሙሳጤ ዓዕድ እመነ ብእሲ ወብእሲት ዘእጸውእዎ፤

ያልጠፋት ሴትም ወንድም ቢሆን ወደልፍኝ ከንጉሡ ዘንድ የገባ፤

አልቦ ሕይወት፤

ሕይወት እንደሌለው ያውቋታል፤

እመ ኢላከር ንጉሥ በበትሩ እንተ ወርቅ፤

በወርቅ ዘንግ ንጉሥ ካልነካው፤

ዳዕሙ ውእቲ ዘየሐዩ፤

እሱ በበትሩ ቢነካው ይድናል እንጂ፤

ኪያየኒ ኢወውዓኒ ከመ እባእ ኅበ ንጉሥ፤

እኔንም ወደንጉሥ እገባ ዘንድ አልጠራኝም፤

ሠሉስ መዋዕል ዮም፤

ከጠራኝ ዛሬ ሦስተኛ ቀን ነው፤

፲፩፡ ወአይድያ አክራትዮስ ለመርዶ ክዮስ ዘትቤሎ አስቴር፤

አክራትዮስ አስቴር የነገረ ችውን ለመርዶክዮስ ነገረው፤

፲፪፡ ወይቤሎ መርዶክዮስ ለአክራትዮስ፤

መርዶክዮስ አክራትዮስን እን ዲህ አለው፤

ሐር በላ ኢትበሊ አስቴር አሐዩ አነ ባሕቲትዮ እምነ ኮሎ አይሁድ በበይነ መንግሥትየ፤

ሂደህ መንግሥቴ ከጸናች ከአይ ሁድ ተለይቼ አስቴር ብቻዬን እኖራለሁ አትበይ በላት፤

እመ ተጸመምኪ ዮምኪ፤

ዛሬ ቸል ብትዩ፤

ለአይሁድሂ እንተ ባዕድሂ ይሜው ሮሙ፤

አይሁድን በሌላ ያድናቸዋል፤

አንድም እመ ተጸመምኪ፤

ዛሬ አንቺ ዝም ብትዩ አይሁድን በሌላ ያጠፋቸዋል፤

፲፫፡ ወኢያድገኖሙ፤

አያድናቸውም፤

አንቲስ ወቤተ አቡኪ፤

ትጠፍዑ ያለበት ነው፤ ያባትሽ ወገኖችና አንች ግን ትጠፋላችሁ፤

ወመኑ የአምሮ ዮጊ ለዝንቱ መዋዕል ንግሥኪ፤

ወይስ የመንግሥትሽን ወራት ማን ያውቃል፤

፲፬፡ ወአግብአቶ አስቴር ለዝንቱ ዘመጽአ ኅቤሃ እምነበ መርዶክዮስ፤

ከመርዶክዮስ ወደእሷ የመጣውን መልእክተኛ መልሳ ላከችው፤

እንዘ ትብል ሐር አስተታብእሙ ለአይሁድ እለ ውስተ ሱላ፤

በሱላ ያሉ አይሁድን ሰብስባቸው ብላ ላከችው፤

ጹሙ ሊተ ኢትብልዑ ወኢትስተዩ፤

ለእኔ ብላችሁ ጹሙልኝ አትብሉ አትጠጡ፤

እስከ ሠሉስ ዕለት መዓልተ ወሌሊተ፤

እስከ ሦስት ቀን ድረስ በመዓልትም በሌሊትም ጸሙ አትብሉ፤

አነኒ ወአዋልድዮ ንጸውም፤

እኔና ልጆቼም እንጸማለን፤

ወእምዝ እበውእ ውስተ ንጉሥ፤

ከዚህ በኋላ ወደ ንጉሥ እገባ ለሁ ፤

ወእመ አኮ እመውት፤

መዳኑም ባይሆን እሞታለሁ፤ አንድም ብሞትም ልሙት አለች፤

፲፭፡ ወሐረ መርዶክዮስ ወገብረ ኮሎ ዘአዘዘቶ አስቴር፤

መርዶክዮስ ሂዶ አስቴር ያዘዘችውን ሁሉ አደረገ፤

፲፮፡ ወሰዓለ ኅበ እግዚአብሔር እንዘ ይዜክር ኮሎ ዘገብረ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ አሰበ ወደ እግዚአብሔር ለመነ፤

፲፯፡ ወይቤ እግዚአብሔር እግዚእ ዘኮሎ ትመልክ፤

እንዲህ አለ፤ ሁሉንም የምትገዛ እግዚአብሔር፤

እስመ በሥልጣንክ ገበርከ ኮሎ፤

ሁሉን የፈጠርህ በሥልጣንህ ነውና፤

ወአልቦ ዘይትቃ ወመከ እመ ፈቀድከ ታድኅኖሙ ለእስራኤል፤

እስራኤልን ታድኅኖቸው ዘንድ ብትወድ የሚቃወምህ የለም፤ አንድም የሚቃወምህ የሌለ፤

፲፰፡ ወአንተ ገበርክ ሰማዩ ወምድረ፤ ሰማይን፣ ምድርን የፈጠርህ አንተ ነህ፤ አንድም የፈጠርህ አንተ፤

ወኩሎ መድምመ በታሕተ ሰማይ፣ ከሰማይ በታች ያለውን ሁሉ የፈጠርህ አንተ ነህ፤

፲፱፡ ወእግዚእ አንተ ለኩሎ፤ የሁሉ ጌታ አንተ ነህ፤ ወአልቦ ዘይትቃወመከ እግዚእ፤ የሚቀዋዎምህ ጌታ የለም፤ የሚቀዋዎምህ የሌለ፤

፳፡ ወአንተ ተአምር ኩሎ እግዚእ፤ አቤቱ ሁሉን አንተ ታውቃለህ፤ ከመ አኮ በአስተሐቅ፤ በመናቅ በማቃለል እንዳይደለ፤ አኮ በትእቢት፤ በትእቢት እንዳይደለ፤ ወአኮ በአእብዮር ርእዮ ዘገበርክም ለዘንቱ፤ ይህን ያደረግሁት ራሴን በማክበር እንዳይደለ አንተ ታውቃለህ፤

አላ ከመ ኢይስግድ አሐማ እቡድ፤ አዋቂ ላይደለ ሐማ እንዳል ሰግድ ነው እንጂ፤

፳፩፡ እምአብደርኩ እስጋም እገሪሁ ከመ ይሕየዉ እስራኤል፤

እስራኤል የሚድኑ ከሆኑ ጫማውን እስጋም ዘንድ በወደድኩ ነበር፤

አላ ገበርክም ለዘንቱ ከመ ኢይሪሲ ክብረ ዕንል እመሕየው እምክብረ እግዚአብሔር፤

የሰውን ክብር ከእግዚአብሔር ክብር በላይ እንዳላደርግ ነው እንጂ፤

ወኢይስግድ ለመኑሂ ዘእንበሌከ እግዚእየ፤

ጌታዬ ካንተ በቀር ለማንም ለማን እዳልሰግድ፤

ወኢገበርክም ለዘንቱ በትእቢት፤ ይህንን በትእቢት ያደረግሁት አይደለም፤

፳፪፡ ወይእዜኒ እግዚእ እግዚአብሔር ንጉሥ፤

አሁንም ንጉሥ የምትሆን አቤቱ ፈጣሪዬ፤

አምላክ አብርሃም መሐክ ሕዝብክ፤ የአብርሃም ፈጣሪ ወገኖችህን ይቅር በል፤

እስመ ቆሙ ላዕሌን ያመንሰውን፤ ያጠፉን ዘንድ በላያችን በጠላትነት ተነስተዋልና፤

ወፈቀዱ ያጥፍኩን ቀዳሚተርስትክ፤

ኋላ በሐዲስ ተፈጥሮ በልጅነት ከምትፈጥራቸው አስቀድሞ በፍቅር ፣ በሃይማኖት የፈጠርኸን እኛን ያጠፉን ዘንድ ወደዋልና፤

፳፫፡ ወኢትትወር መክፈልተከ እንተ ቤዘውከ እምነ ምድረ ግብጽ፤ ከግብጽ ያዳንኸን ርስትህ፤ ጉልትህ የምንሆን እኛን ቸል አትበል፤ ወርስተክ፤ ማደርያዎችህን ቸል አትበል፤ ወሰአለ ኅበ እግዚአብሔር ወይቤ ካለው ጀምረህ ይዘህ መጥተህ ከዚህ እሠር፤ እንዲህ እንዲህ ነውና፤

፳፬፡ ስማዕ ጸሎትየ ወተማላ ሕዝብክ፤ ልመናዬን ሰምተህ ወገኖችህን ይቅር በል፤ ወሚጠላህን ውስተ ትፍሥሕት፤ ኃዘኖችንን ወደ ደስታ መልሰው፤

ከመ በሕይወትን ንስብሕ ስመከ እግዚእ፤ አቤቱ በሕይወት ሳለን ስምህን እናመሰግን ዘንድ፤ ወኢታማሰን ተስፋሆሙ ለእል ይሴፈዉክ፤ የሚታመኑብህን ሰዎች አለኝ ታቸውን አታጥፋ፤

፳፭፡ ወገዐፋ ኩሉ እስራኤል ወጸርሑ በዓቢይ ቃል በኃይሎሙ፤ ቃላቸውን አሰምተው በኃይላቸው ጮሁ፤ እስመ በጽሑፍ ሞት ቅድመ አዕይ ንቲሆሙ፤ ሞት በፊታቸው መጥቶባቸዋልና፤

፳፮፡ ወአስቴርኒ አማገፀነት ነፍሳ ኅበ እግዚአብሔር፤ አስቴርም ሰውነቷን ከእግዚአብሔር ዘንድ አስጠበቀች፤ አደራ ጥብቅ፣ ሰማይ ፍቅ እንዲሉ፤ እስመ ፍርኅተ ሞት በጽሑት፤ ሞትን ከመፍራት ደርሳለችና፤ የፍርሃት ድርሻ አለባትና፤

፳፯፡ ወአልባሰ ክብራ ዘትላብስ አሰሰለት ወላብሰት አልባሰ ሕማም ወላህ፤ የለበሰችውን የማዕረግ ልብሷን ትታ የኃዘን ፣ የመከራ ልብስ ለበሰች፤

ወሀዩንተ መዓዛ ትፍሥሕታ፣
 በደስታዎ ጊዜ ስለምትቀባው
 ሽቱ ፈንታ፣
 መሬተ ወሐመደ መልዐት ውስተ
 ርእሳ፣
 በራሷ ላይ አመዱን ፣ ትቢያ
 ውን ሞላች፣
 ወአሕመመት ሥጋ ጥቀ፣
 ልቡናዋን እጅግ አሳዘነች፣
 ወውስተ መካነ ሠርጌሃ ዘክብሶ
 ሥእርታ፣
 ሰርመዴዋን በምታደርግበት
 ቦታ፣
 ወወደዩት መሬተ፣
 ትቢያ ነሰነሰች፣
 ፳፰፡ ወሰአለት ነበ እግዚአብሔር
 አምላክ እስራኤል፣
 ከእስራኤል ፊጣሪ ከእግዚአ
 ብሔር ዘንድ ለመነች፣
 ወትቤ አንተ እግዚአ አምላክነ፣
 አቤቱ ፈጣሪያችን አንተ ነህ፣
 አንተ ውእቱ ባሕቲትክ ረዳኢ፣
 ረዳት አንተ ብቻ የምትሆን፣
 ርድኣኒ ለባሕታዊት አንተ አልባቲ
 ረዳኢ ዘእንበሌክ፣
 ካንተ በቀር ረዳት የሌላት
 እናት አባቴ ሙተው ብቻዬን
 የቀረሁ እኔን ብቻ እርዳኝ፣

እስመ በጽሐኒ ሞት ውስተ እዴክ፣
 ባንተ ፈቃድ ሞት መጥቶብ
 ኛልና ለብቻዎ ሞት ጉልማ
 ድርሻ አለባትና፣
 ፳፱፡ ወአንሰ ሰማዕቲ እምንዕስየ
 በኅበ ሕዝበ አበውየ ከመ አንተ
 እግዚአ ነግላኩሙ ለእስራኤል
 እምነ አሕዛብ፣
 አቤቱ እኔ ከሕፃንነቴ ጀምሮ
 እስራኤልን ከአሕዛብ ሁሉ
 እንደመረጥህቸው ባባቶቼ
 ወገኖች ዘንድ ሰማሁ፣
 ወለአበዌነሂ እምኩሉ አገማዲሆሙ
 ከመ ይኩኑ ርስተ ለዓለም፣
 የዘለዓለም ማደሪያ ይሆኑህ
 ዘንድ አባቶቻችንን ከዘመዶ
 ቻቸው ሁሉ እንደመረጥህቸው
 ሰምቼ አለሁ፣
 ወይእዜኒ ገበርክ ኩሎ ዘከመ፣
 ትቤ፣
 ያን ጊዜ እንደተናገርህ አደረ
 ግህላቸው፣
 ፴፡ ወአበስና በቅድሚክ፣
 እኛ ግን በፊትህ በደልን፣
 ወአግባዕክና ውስተ እደ ዐርነ፣
 በጠላቶቻችን እጅ ጣልኸን፣
 እስመ ሰባሕና አማልክቲሆሙ
 ለአሕዛብ፣
 የአሕዛብን ጣዖት አመስግነ
 ናልና፣

ጸድቅ አንተ እግዚአ፣
 አቤቱ አንተ ቸር ነህ፣
 ፴፩፡ ወይእዜኒ ኢናደጉነ፣
 አሁንም አልተወንም፣
 በመሪር ቀነዩነ እለ እንሥኡ
 እደዌሆሙ ዲበ አማልክቲሆሙ፣
 እጃቸውን ወደጣዖት ያነሡ
 ሰዎች በሚያሳዝን አገዛዝ
 ዝኩን እንጂ፣
 ፴፪፡ ከመ ያስሰሉ ሥርዓተ አፋክ፣
 ተናግረህ የሠራኸውን ሥርዓት
 ያጠፉ ዘንድ፣
 ወያማስኑ ርስተክ፣
 ማደርያዎችህን ያጠፉ ዘንድ፣
 አንድም ኢየሩሳሌምን ያጠፉ
 ዘንድ፣
 ወይፈጽሙ አፋሆሙ ለእለ ይሱብ
 ሑክ፣
 አንተን የሚአመስግኑህን ሰዎች
 አፋቸውን በሞት ይዘንቸዉ
 ዘንድ፣
 ወያጥፍኡ ስብሐተ ቤትክ በቤተ
 መቅደስ፣
 የምትመስገንበትን ምስጋና
 ያጠፉ ዘንድ፣
 ወምሥዋዒከነ፣
 ምሥዋዒንም ያጠፉ ዘንድ፣

፴፫፡ ወይከሥቱ አፊ አሕዛብ
 ለአድልዎ ወለክንቱ፣
 ከንቱ ጣዖትን ለማምለክ
 አሕዛብ በግብገቤት አፋቸውን
 ይከፍታሉ፣
 ወይሱብሑ ስሞ ለንጉሥ ዘበሥጋ
 ዘለዓለም፣
 የሥጋዊ ንጉሥን ስም ለዘለዓ
 ለም ያመስግኑ ዘንድ፣
 ፴፬፡ ወኢትመጥዎሙ ለእለ ኢሀለዉ
 በዘዓቀምክ፣
 በሥርዓትህ ለሌሉ አሕዛብ
 አሳልፈህ አትስጠን፣ አንድም
 ለእለ ሀለውነ ይላል፣ በሥርዓ
 ትህ ያለን እኛን አሳልፈህ
 አትስጠን፣
 ወኢይስሐቁ በድቀትነ፣
 በጥፋታችን እንዳይዘብቱብን፣
 አላሚጣ ለምክሮሙ ላዕል ርእሶሙ፣
 ምክራቸውን ወደራሳቸው መል
 ሰው እንጂ፣
 ወአሕስሮ ለዘቆመ ላዕሌነ፣
 በኛ ላይ በጠላትነት የተነሣ
 ውን አጎስቁለው፣
 ፴፭፡ ተዘከረና እግዚአ በመዋዕል
 ምንዳቤነ፣
 በመከራችን አስበን፣
 ወኪያየኒ አጽንኦና ንጉሥ አምላክነ፣
 ፈጣሪ ንጉሥ ሆይ እኔንም
 አጽናኝ፣

ዘአንተ አጽናዕክ ኩሎ ርእሰ፣
 ገዥን ያጸናህ አንተ፣
 ፴፮፣ ወደይ ቃለ ሠናዩ ውስተ
 አፉዩ በቅድሚሁ ለንጉሥ፣
 በንጉሠ ፊት የሚወደድ
 ንግግር እንድናገር አድርገኝ፣
 ወሚጠ ለልቡናዩ ከመ ይጽልዎ
 ዘጸብአነ ለዝሉፉ፣
 ፈጽሞ የተጣላንን ይጠላው
 ዘንድ ልቡናውን ወደ ክፋት
 መልሰው፣
 ወለእለ ኅብሩ ምስሌሁ፣
 ከሱ ጋራ የተባበሩትን ይጠላ
 ዘንድ፣
 ፴፯፣ ወኪያሰ አድንን በእይከ፣
 እኛን ግን በሥልጣንህ አድነን፣
 ወርድአኒ ሊተ ለባሕታዊት እንተ
 አልብዩ ረዳኢ መነሂ ዘእንበሌከ
 እግዚአ፣
 አቤቱ ከአንተ በቀር ማንም
 ማን ረዳት የሌለኝ ብቻዬን
 የቀረሁ እኔን እርዳኝ፣
 ልበ ኩሎ ተአምር፣
 የሰውን ልቡና ሁሉ መርምረህ
 የምታውቅ፣
 ፴፰፣ ወተአምር ከመ እጸልዕ
 ከብርሙ ለጌተኦን፣
 የአሕዛብን ክብር እንድጠላ፣

ወአስቆር ምስካቦሙ ለቆላፋን፣
 ያልተገዘሩትን ሰዎች ምንጣፍ
 ነታቸውን እንድጠላ፣
 ወዘኩሎ ነኪር፣
 ከሕግህ የተላለፈውን ሁሉ
 እንድጠላ ታውቃለህ፣
 ፴፱፣ አንተ ተአምር ምንዳቤዩ፣
 መከራዬን አንተ ታውቃለህ፣
 ከመ ኢይዲድመኒ ሠርጌ ክብርዩ
 ዘውስተ ርእሰዩ ዘቡቱ አስተርኢ
 በመዋዕል ክብርዩ፣
 በጌትነቴ ወራት የምታይበት
 የማዕረግ ልብሴን ደስ ብሎኝ
 እንዳለብሰው፣
 ወአስቆር ከመ ጸርቀ ትክቶ፣
 እንደ ግዳጅ ጨርቅ እንድ
 ጸየፈው፣
 ወኢይሠረገም በመዋዕል ዕረፍትዩ፣
 ቀኖና በያዝሁበት ወራት፣
 ወክብርዩ፣
 በምክብርበት ቀን ደስ ብሎኝ
 እንዳለብሰው አንተ ታውቃለህ፣
 ፵፡ ወኢበልዕት አመትክ ኢማዕደ
 ሐማ፣
 እኔ ባርያህ የሐማን ግብር አልበ
 ላሁም፣ አንድም ተረፈ መሥ
 ዋዕተ ጣዖቱን አልበላሁም፣
 ወኢያስተኤድማ ስቴሁ ለንጉሥ፣
 የንጉሥ መጠጥ ደስ አያሰ
 ኘኝም፣

ወኢስተይኩ እምነ ሞጸሕቶሙ፣
 ከጠጃቸው አልጠጣሁም፣
 ፵፩፣ ወኢተፈሥሐት አመትክ ቦሙ
 እም አመ ቦእኩ እስከ ይእዜ፣
 ከገባሁ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ
 እኔ ባርያህ በመጠጠ፣ አንድም
 በአሕዛብ ደስ አላለኝም፣
 ዘእንበለ ብከ እግዚአ አምላክ
 አብርሃም፣
 አቤቱ የአብርሃም ፈጣሪ ከአንተ
 በቀር፣
 ፵፪፣ እግዚአ ከኩሎ ትክል ስማዕ
 ጸሎቶሙ ለቅቡግን፣
 አቤቱ ሁሉ የሚቻልህ ተስፋ
 ያጡ የአይሁድን ልመና ስማ፣
 ወአድንነኒ እምእደ እለ አሕሰሙ
 ላዕሌነ፣
 በኛ ክፉ ነገር ከአደረጉ ሰዎች
 እጅ አድነን፣
 ወአድንነኒ እምእንተ እፈርህ፣
 ከምፈራው ሞት አድነኝ፣

ምዕራፍ ፮
ገባዔ

፩፣ ወእምዝ አመ ማልስት ዕለት
 ሶበ አጎለቀት ጸልዩ፣
 ከዚህም በኋላ በሦስተኛው ቀን
 ጸሎቷን በጨረሰች ጊዜ፣
 አሰሰለት አልባሰ ላህ፣
 ነገር አግኝታ የጋዘንን ልብስ
 አኑራ፣

ወለብሰት አልባሰ ክብራ፣
 ልብሰ መንግሥቷን ለበሰች፣
 ወኮነት ግርምተ፣
 የምታስፈራ ሆነች፣
 ወጸውአቶ ለእግዚአብሔር መድኅን
 ዘኩሎ ይራኢ፣
 ሁሉን የሚያድን፣ ሁሉን የሚ
 መለከት እግዚአብሔርን
 ለመነቸው፣
 ፪፣ ወነሥአት ክልኢ አዋልዳሃ፣
 ሁለቱን ገረዶቿን አስከተለች፣
 የምትጠላትን በኋላዋ፣ የምት
 ወዳትን በፊትዋ አድርጋ ሄደች፣
 ለአሐቲሰ ትምሕካ፣
 ለአንዲቱ ግን ታዝንላት ነበር፣
 እስመ ታፈቅራ፣
 ትወዳታለችና፣
 ወካልዕታ ትተልዋ ወትዐውር
 አልባሲሃ፣
 ሁለተኛዋ ልባልባዋን ይዛ
 ትከተላት ነበር፣
 ወይሉቲሰ ተሠነየት በኩሎ ወተረ
 ሰዩት፣
 ይህች ግን በውስጥ ፣ በውጭ
 አኔጠች፣ ተጠረረች፣
 ወኮነ ፍሙሐ ገጽ፣
 ፊቷን ደስ አለው፣

ከመ ዙተሐውር ኅብ አዕርክቲፕ፣
 ወደጠላቶቿ ስትሄድ ወደወዳ
 ጆቿ እንደሚሄድ ፊቷን ደስ
 አለው፣
 ወልባሰ ሕዙን እምፍርጎት፣
 ልቧ ግን ከፍርሃት የተነሣ
 አዝኖ ነበር፣
 ወቦአት ኮሎ ጎተ፣
 በሩን ሁሉ ገባች፣
 ወበጽሐት ኅብ ንጉሥ፣
 ከንጉሥ ዘንድ ደረሰች፣
 ወውእቱ ይነብር ዲበ መንበረ
 መንግሥቱ፣
 እሱ በጌትነት ዙፋኑ ተቀምጦ
 ነበር፣
 ፫፣ ወልባሰ ውእቱ አልባሰ ግርማው፣
 ልብሰ መንግሥቱን ለብሶ ነበር፣
 ወኮለንታሁ በወርቅ ወበዕንቀሥ
 ዙብዙኅ ሤጡ፣
 ሁለንተናው ዋጋው ብዙ በሆነ
 በወርቅ፣ በዕንቀሥ አጌጦ ነበር፣
 ወግሩም ውእቱ ጥቀ፣
 እጅግ ያስፈራ ነበር፣
 ወተመይጦ ገጹ ምስለ ውእቱ
 ክብሩ፣
 ልብሰ መንግሥቱን እንደለበሰ
 ፊቱን መለሰ፣

ወነጸራ በመግት፣
 ሳይጠራት ብትመጣ በዓይነ
 መግት አያት፣
 ወፈርሀት ንግሥት፣
 ንግሥት ፈራች፣
 ወመጽለወት ወተንተነት፣
 ፊቷን ከፋው፣ ፍግምግም አለች፣
 ወአስመክት ላዕለ ርእሰ ወለታ
 እንተ ተሐውር ቅድሚያ፣
 በፊት በፊቷ በምትሄድ በምት
 ወዳት ገረዷ ተጠጋች፣ እሷን
 እግዚአብሔር ጠብቋታል፣
 አንድም በምትወዳት ተጠጋች፣
 ፬፣ ወሚጠ እግዚአብሔር መንፈሶ
 ለንጉሥ ውስተ የውሀት፣
 እግዚአብሔር የንጉሡን ልብና
 ወደርጎራኔ መለሰው፣
 ወተግግ፣
 ታገሣት፣
 ወተንግሥት እመንበሩ፣
 ከዙፋኑ ተነሣ፣
 ወሰሐባ፣
 ወደሱ አቀረባት፣
 ወአንበራ ውስተ ሕፃኑ፣
 ካጠገቡ አስጠጋት፣
 ወአኅዘ ይየውግ በቃል ሠናይ፣
 በበጎ አነጋገር አይዘሽ እያለ
 ያረጋጋት ጀመረ፣

ወይቤላ ምንተ ኮንኪ አስቴር፣
 አስቴር ምን ሆንሽ አላት፣
 እነ እኩኪ ከመ ኢትመውቲ፣
 እንዳትሞች እኔ ወንድምሽ ነኝ
 አይዘሽ አላት፣
 እስመ እኩይ ሕገ ብሔርነ፣
 የሀገራችን ሥርዓት ክፉ ነውና፣
 ቅረቢ፣
 ወደኔ ቅረቢ፣
 ፭፣ ወአንግሥት በትሮ እንተ ወርቅ
 ወአንበረ ውስተ ክላዳ፣
 በትረ ወርቁን አንስቶ ከአንገቷ
 ሳይ አደረገው፣
 ወሐቀፋ፣
 ደገፍ አድርጎ ያዛት፣
 ወይቤላ ንግርኒ፣
 የሆንሽውን ንገራኝ አላት፣
 ወትቤሎ ሶበ ርኢኩክ እግዚአብሔር
 ከመ መልአክ እግዚአብሔር
 ደንገወኒ ልብየ እምፍርጎት ክብርክ፣
 ጌታዬ እንደ መልአክ እግዚ
 አብሔር ሁነህ ባየሁህ ጊዜ
 ጌትነትህን ከመፍራቴ የተነሣ
 ልብናዬ ደነገጠብኝ፣
 እስመ መድምም አንተ እግዚአ፣
 አቤቱ አንተ የምታስፈራ ነህና፣
 ወገጽከኒ ምሉዕ ሞገሰ፣
 ፊትህም መወደድን የተመላ
 ነው፣

፮፣ ወአንዘ ትትናገር መጽለወት
 ወወድቀት በገጻ፣
 ስትነጋገር ዝልፍልፍ ብላ
 ሁለተኛ በግምባሯ ወደቀች፣
 አንድም የቀደመውን መልሶ
 መናገር ነው፣
 ወደንገዕ ንጉሥ ወኮሎ ሰብኦ፣
 ንጉሡና ሰዎቹ ደነገጡ፣
 ወአኅዘ ይየህዋ በቃል ሠናይ፣
 በበጎ አነጋገር ያነጋግሯት
 ጀመር፣
 ፯፣ ወይቤላ ንጉሥ ምንተ ትፈቅዱ
 አስቴር፣
 አስቴር ምን ላደርግልሽ
 ትወጃለሽ?
 ወበአንተ ምንት ታስታብቀሶኒ፣
 ስለምን ትለምኝኛለሽ፣
 እስከ መንፈቀ መንግሥትየ ንጉሥ
 ለኪ ይኩንኪ፣
 ላንች ይሆንሽ ዘንድ እስከ
 መንግሥቴ እኩሌታ ድረስ
 ውስጂ አላት፣
 ፰፣ ወትቤሎ አስቴር እስመ ዕለተ
 በዓል ብዩ፣
 ዛሬ ምሳ የማደርግ ነኝና፣
 ወለእመ ፈቀድክ ንጉሥ ትምጸእ
 ውስተ በዓልየ ዘእገብር፣
 ንጉሥ ወደ አዘጋጀሁት ምሳ
 ልትመጣ ብትወድ፣

የም እንተ ወሐማ፤
 ንዑ ያለበት ነው፤ አንተና ሐማን፤
 ወእመሰ ፈቀደ፤
 ከወደደስ ንጉሥ እኔ ወደ
 ማደርገው በዓል ይምጣ፤
 ወሐማ፤
 ሐማም ይምጣ፤
 ፱፤ ወይቤ ንጉሥ ጸውዳ፤ ለሐማ
 ፍጡነ ከመ እግበር ዘትቤሊኒ
 አስቴር፤
 ንጉሡ እንዲህ አለ፤ አስቴር
 የነገረችኝን ነገር ፈጥኜ አደርግ
 ዘንድ ሐማን ፈጥናችሁ ጥሩት፤
 ወሐሩ ጄዳሆሙ ውስተ በዓል
 ዘገብረት አስቴር፤
 ሁለቱም አስቴር ወደአዘጋጀ
 ችው ምሳ ሔዱ፤
 ፲፤ ወበውስተ በዓልኒ ይቤላ ንጉሥ
 ለአስቴር፤
 በዚያ በምሳው ቀን ንጉሡ
 አስቴርን እንዲህ አላት፤
 ምንተ ትፈቅዱ አስቴር፤
 ዘአስተብቋዕክኒ እግበር ለኪ፤
 አስቴር አደርግልኸ ዘንድ
 የለመንሸኝ ምድነው፤
 ፲፩፤ ወትቤሎ ስዕለትየሰ ዘአስተብ
 ቀኑአክ እመ ረከብኩ ሞገሰ ቅድመ
 አዕይንቲከ፤
 የምለምንህስ ልመና በፊትህ
 ባለሟልነትን አግኝቼ እንደሆነ፤

ንጉሥ ወሐማ ጌሠመ ንዑ ውስተ
 በዓል ዘእገብር ለክሙ፤
 ንጉሥና ሐማ ነገ ወደማዘጋ
 ጅላችሁ ምሳ ኑ፤
 ወጌሠመ እገብር፤
 ልመናዬንም ነገ እነግርህ አለሁ፤
 ፲፪፤ ወወዕኦ ሐማ እምነበ ንጉሥ
 ፍሡሐ ገጽ እንዘ ይትፈግላኸ፤
 ሐማ ከንጉሡ ዘንድ ደስ
 ብሎት ፊቱ ብሩህ ሆኖ ወጣ፤
 እንዘ ይወጽእ ሶበ ርእዮ ሐማ
 ለመርዶክዮስ አይሁዳዊ ተምዐ
 ጥቀ፤
 ሲወጣ ሐማ መርዶክዮስን
 ባየው ጊዜ እጅግ ተቆጣ፤
 ፲፫፤ ወሐረ ቤቶ ወጸውም ለአዕ
 ርከቲሁ ወለሠብራ ብእሲቱ፤
 ከቤቱ ሔዶ ወዳጆቹን፤ ሚስቱ
 ሠብራን ጠራቸው፤
 ፲፬፤ ወአርአዮሙ ብዕሎ ወክብር
 ዘገብረ ሎቱ ንጉሥ፤
 ንጉሥ ያደረገለትን ጌትነቱን
 ባለጸግነቱን አሳያቸው፤
 ወዘከመ አዕባዮ በውስተ መንግሥቱ፤
 በሚገዛው አገር እንዳከበረው
 እንዳገነነው፤
 ፲፭፤ ወይቤሎሙ ሐማ ኢጸውአት
 ንግሥት ምስለ ንጉሥ ወኢመነሂ
 ውስተ በዓል፤
 ንግሥት ከንጉሡ ጋራ ማንንም
 ወደምሳው አልጠራችም፤

ዘእንበለ ንጉሥ፤
 ከንጉሡ በቀር ፤
 ወኪያየ ጸውዐተኒ፤
 እኔንም ጠርታኝ ነበረች፤
 ፲፮፤ ወባሕቱ ሊተሰ ኢይሔውዘኒ
 ዘንቱ ሶበ ርእክዎ ለመርዶክዮስ
 አይሁዳዊ በውስተ ዓዕድ፤
 ነግር ግን ይህ ሁሉ እኔን ደስ
 አያሰኝኝም፤ አሁዳዊ መርዶክ
 ዮስን በቤተ መንግሥት ባየሁት
 ጊዜ ፤
 ፲፯፤ ወትቤሎ ሰብራ ብእሲቱ
 ወአዕርከቲሁ፤ ለይግዝሙ ዕዕ ዘ፯
 በዕመት፤
 ሚስቱ፤ ወዳጆቹ ሃምሳ ክንድ
 እንጨት ይቁረጡልህ አሉት፤
 ወበጸባሕ ንግሮ ለንጉሥ፤
 ሲነጋ ለንጉሥ ንገረው አለችው፤
 ፲፰፤ ወተፈሥሐ ወዓደሞ ለሐማ
 ዘንቱ ነገር፤
 ይህ ነገር ሐማን ደስ አሰኘው፤
 ወአስተዳለው ዕዕ፤
 እንጨቱን አዘጋጀ፤ ቢቸኩል
 ፱ ክንድ ተራዳ ተክሏ፤

ምዕራፍ ፯

፩፤ ወአንፈጸ እግዚአብሔር ንዋመ
 እምኔሁ ለንጉሥ በይእቲ ሌሊት፤
 እግዚአብሔር ለሚያደርገው
 ነገር ምክንያት ይፈልጋልና
 በዚያች ሌሊት ከንጉሥ እንል
 ቅፍን አራቀ ፤

ወይቤሎ ለጸሐፊሁ ያምጽእ ሎቱ
 መጻሕፍተ ተዝካር ዘኖብያት
 ዘመዋዕል ትካት፤
 ከቀድሞ ዘመን ጀምሮ የነበሩ
 የነገሥታት ወግ ታሪክ
 ያለበትን ታሪክ ነገሥት አምጣ
 አለው፤
 ወያንብቡ ሎቱ ዘውስተ መጻሕፍት፤
 በመጽሐፉ ያለውን ያነቡለት
 ዘንድ የቀደሙ ነገሥታት
 እንቅልፍ ያሙ እንደሆነ በሐኬት
 በጽርዓት አያድሩም ነበር፤
 ታሪክ ነገሥት ያስነብቡ ነበርና
 ታሪክ ነገሥት አምጣ አለው፤
 ፪፤ ወእምዝ ረከቡ በውስተ መጽ
 ሐፍ ነበ ጸሐፉ በእንተ መርዶክዮስ
 ዘከመ ዜነዎ ለንጉሥ በእንተ ጄቱ
 ሕጽዋኒሁ ለንጉሥ እለ የዕቅብም
 ለንጉሥ፤
 ከዚህ በኋላ የመርዶክዮስን
 ነገር በጸፉበት መጽሐፍ
 ንጉሡን የሚጠብቁ የንጉሥ
 የሁለቱ ባለሟሎቹን ነገር
 ለንጉሥ እንደነገረው አገኘ፤
 ወፈቀዱ ይቅተልዎ ለአርጤክስስ፤
 አርጤክስስን ሊገድሉት እንደ
 ወደዱ አገኘ፤ ይህ ሲነበብ
 ሲተረጎም ከዚህ ደርሷል፤
 አንድም መጀመሪያ በተአም
 ራት ይህ ወጥቷል፤

፫፡ ወይቤ ንጉሥ አይ ክብር ወጸጋ ዘገበርነ ሎቱ ለመርዶክዮስ፤

ንጉሥ ለመርዶክዮስ ያደረግ ንሉት ስጦታ ክብር ምንድነው? አለ፤

ወይቤልም ደቁ ለንጉሥ አልቦ ዘገበርከ ሎቱ እግዚአብሔር፤

ብላቴኖች አቤቱ ለመርዶክዮስ ያደረግህለት የለም አሉት፤

፬፡ ወእንዘ ይትናገር ንጉሥ አኩቲቱ ለመርዶክዮስ በጽሐ ሐማ ንብ ንጉሥ፤

ንጉሥ የመርዶክዮስን ምስጋና ሲናገር ሐማ ከቤተ መንግሥት አደባባይ ደረሰ፤

ወይቤ ንጉሥ መኑ ዝ ዘውስተ ዓዕድ፤

ንጉሡ ነገዳ ሰምቶ ካዳራሽ የቆመ ማነው አለ፤

ወይቤልም ሐማ፤

ሐማ ነው አሉት፤

፭፡ ወእምዝ ቦኦ ሐማ፤

የተላለፈ ነው፤

ይንግሮ ለንጉሥ ከመ ይስቅሎ ለመርዶክዮስ ውስተ ዕዕ ዘአስተ ዳለው፤

ከዚህ በኋላ ባዘጋጀው ተራዳ ላይ መርዶክዮስን ይስቅለው ዘንድ ሐማ ለንጉሡ ይነግረው ዘንድ ገባ፤

፮፡ ወይቤልም ደቁ ለንጉሥ ናሁ ሐማ ይቀውም ውስተ ዐፀድ፤

የንጉሥ ብላቴኖች እነሆ ሐማ ከደጅ ቁሚል ብለው ነገሩት፤ ወይቤ ንጉሥ ጸውላም፤

ንጉሡ ጥሩት አለ፤ ወእምዝ ቦኦ ሐማ ብለህ ግጠም፤

፯፡ ወይቤሎ ንጉሥ ለሐማ ምንተ እግበር ሎቱ ለብእሲ ዘአነ አፈቅር አክብሮ፤

ንጉሡ ሐማን አክብረው ዘንድ እኔ ለምወደው ሰው ምን ይገባዋል አለው፤

ወይቤ በልቡ ሐማ መነ ያፈቅር ያክብሮ ንጉሥ ዘእንበል ኪያየ፤

ሐማ በልቡ ከኔ በቀር ንጉሥ የሚወደው ማን አለ ብለው፤

ወይቤሎ ለንጉሥ ለብእሲ ዘይፈቅድ ንጉሥ ያክብሮ፤

ንጉሥ ያክብረው ዘንድ የወደ ደውን ሰው፤

ያምጽኦ ሎቱ ደቀ ንጉሥ ማላተ ዘይለብሶ ንጉሥ፤

የንጉሥ ብላቴኖች ንጉሥ የሚለ ብሰውን ነጭ ሐር ያምጡለት፤

ወፈረሰ ዘይጸዓን ንጉሥ፤

ንጉሡ የሚቀመጥበትን ፈረሰ ያምጡለት፤

፰፡ ወየባብም ለአሐዱ እምአዕ ርክቲሁ ለንጉሥ እል ክቡራን፤

ከከበሩ ከንጉሥ ባለሚሎች ለአንዱ ይስጡት፤

ወያልብስም ለውእቱ ብእሲ ዘያፈቅር ንጉሥ፤

ንጉሥ የሚወደውን ሰው ያልብሰው፤

ወያዕዕንም ዳቦ ፈረሰ፤

በፈረሰ ላይ ያስቀምጡት፤ ወይስብክ ሎቱ ዓዋዲ ውስተ መርህበ ሀገር፤

አዋጅ ነጋሪ በአደባባይ አዋጅ ይንገርለት፤

እንዘ ይብል ከመዝ ይከውን ሎቱ ለብእሲ ዘንጉሥ አክብሮ፤

ንጉሥ ያክብረው ሰው እንዲህ ይሆንለታል ብለው፤

፱፡ ወይቤሎ ንጉሥ ለሐማ ሠናየ ትቤ ግበር ሎቱ ከማሁ ለመርዶ ክዮስ አይሁዳዊ ዘይመድ ውስተ ዓዕድ፤

ንጉሥ ሐማን በኅ ነገር ተናገርህ አሁን እንደተናገርህ በቤተ መንግሥት ለሚያገለግል ለመርዶክዮስ አድርግለት፤

ወኢትሕድግ አሐተ ቃለ እምዘ ነቡብክ፤

ከተናገርከው አንዲት ቃል አታስቀር አለው፤

፲፡ ወነገሥሐ ሐማ አልባሰ ወፈረሰ፤

ሐማ ፈረሰን ልብሰን ተቀብለው፤

ወአልቦ ለመርዶክዮስ፤

መርዶክዮስን አለበሰው፤

ወአጽአኖ ዳቦ ፈረሰ፤

በፈረሰ ላይ አስቀመጠው፤

ወአያደ ውስተ መርህበ ሀገር፤

በአደባባይ አዙሮ፤

ወሰበክ እንዘ ይብል ከመዝ ይፊሲ ንጉሥ ለኮሎ ብእሲ ዘፈቀደ ያክብሮ፤

ንጉሥ ያክብረው ዘንድ ለወደደው ሰው ሁሉ እንዲህ ያደርግለታል ብሎ አዋጅ ነገረ፤

፲፩፡ ወእምዝ ገብኦ መርዶክዮስ ውስተ ዐፀድ፤

ከዚህ በኋላ መርዶክዮስ ወደቤተ መንግሥት ተመለሰ፤

ወሐማኒ አተወ ቤቶ እንዘ ያቴሕት ርእሶ፤

ሐማም አንገቱን ደፍቶ ወደ ቤቱ ተመለሰ፤

፲፪፡ ወነገራ ሐማ ለሰብራ ብእሲቱ ወለአዕርክቲሁ፤

ሐማ ለሚስቱ ለሰብራ ነገራት፤ ለወዳጆቹም ነገራቸው፤ ሁሉ ሲሰግድ ልኝ መርዶክዮስ የሚባል አይሁዳዊ ሳይሰግ ድልኝ ቀረ ብለው፤

ወይቤልም አዕርክቲሁ ወብእሲቱ፤

ሚስቱ ወዳጆቹ እንዲህ አሉት፤

እመሰ ለመርዶክዮስ ዘእምዘመደ አይሁድ ተትሕትከ ሎቱ ቅድሚሁ ወደቀ፤

ለአይሁድ ወገን ለሚሆን ለመርዶክዮስ ራስህን ካዋረድህ እንዳዋረድህ መቅረትህ ነው፤

ወኢትክል መዋዖቶ፤

እሱን ማሸነፍ አይቻልህም፤

እስመ እግዚአብሔር ምስሌሁ፤

እግዚአብሔር በረድኤት ከሰጋራ አለና፤

፲፫፣ ወአጉጉዕዎ ለሐማ ውስተ በዓል ዘገብረት አስቴር፤

ሐማን አስቴር ወደአዘጋጀችው ምሳ ለመምጣት አስቸኩሉት።

ምዕራፍ ፳

፩፣ ወቦኢ ንጉሥ ወሐማ ይምስሐ ምስለ ንግሥት፤

ከንግሥት ጋራ ምሳ ይበሉ ዘንድ ንጉሥና ሐማ ገቡ፤

፪፣ ወይቤላ ንጉሥ ለአስቴር አመሳኒታ በዓል፤

ንጉሥ አስቴርን በሁለተኛው ቀን በዓል እንዲህ አላት፤

ምንተ ኮንኪ አስቴር፤

አስቴር ምንሆንኸ፤

ወምንት ውእቱ ስዕለትኪ፤

ልመናሽ ምንድር ነው፤

ወምንት ውእቱ ዘአስተብቋዕክኒ፤

የለመንሽኝ ልመና ምንድር ነው፤

ወሶበ ፈቀድኪ መንፈቀ መንግሥትየ እምወሀብኩኪ፤

ከወደድሽ የመንግሥቱን እኩሌታ በሰጠሁሽ ነበር አላት፤

፫፣ ወአውሥአቶ ወትቤሎ፤

መለሰችለት፤ እንዲህ አለችው፤

እመሰ ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ ንጉሥ፤

በንጉሥ ፊት ባለሟልነት አማኝቼ እንደሆነ፤

ይትወሀባ ለነፍስየ ስእለታ ወቃለ አስተብቁዖትየ፤

የልመናዬን ነገር፤ የልቡናዬን አሳብ አድርግልኝ፤

፬፣ እስመ ተሰዩጥነ እነ ወሕዝብየ፤

ወገኖቼና እኔ ተሸጠናልና፤

ወኮነ ለሞት፤

ሞት ተፈርዶብናልና፤

ወለተበርብር፤

ለመበዘበዝ ሁነናልና፤

ወለቅንየት ንሕነ ወውሉድነ፤

እኛም ልጆቻችንም ለመገዛት ሁነናልና፤

ወእርመምኩ እስመ አይደልዎ ለመስተዋድይ ይባእ ውስተ አፀደ ንጉሥ፤

ነገረ ሠሪ ወደንጉሥ ከተማ መግባት አይገባውምና ነገር ሠሪ እመስል ብዬ ዝም አልኩ፤ አንድም ነገረ ሠሪ ሐማ ወደንጉሥ መግባት አይገባውምና ምንም ባይገባው ጊዜ ይግለጠው ብዬ ዝም አልኩ፤

፭፣ ወይቤ ንጉሥ መኑ ውእቱ ዝንቱ ዘተሀበለ ይግበር ዘንተ ግብረ፤

ንጉሥ እንዲህ አለ፤ ይህን ሥራ ይሠራ ዘንድ የደፈረ ማነው፤

፮፣ ወትቤ አስቴር ገዙ ብእሲ ጸላዲነ ሐማ፤

አስቴርም ጥንተ ጠላታችን ሐማ ነው አለችው፤

ወሶበ ሰምዐ ሐማ ፈርሀ እምነ ንጉሥ ወእምነ ንግሥት፤

ሐማ ይህን በሰማ ጊዜ ከንግሥትና ከንጉሡ የተነሳ ፈራ፤

፯፣ ወተንሥአ ንጉሥ እምነበ ይሰቲ፤

ለሷ ምላሽ ሳይመልሰላት ንጉሥ ከሚጠጣበት ተነስቶ፤

ወቦኢ ውስተ ገነት፤

ተክል ለማየት ገባ፤

ሐማሰ አስተብቀኝ ለንግሥት፤ ሐማ ግን ንግሥትን ማለዳት፤

እስመ አእመረ ከመ በጽሐቶ እኪት፤

መከራ እንደደረሰችበት አውቋልና በዚህ ጊዜ ሐማ ከጥግ ሁኖ ይሰማ ነበረ፤ ገብቶ አንቺ የሰቀልሽውን አንቺ አውርጂው ብሎ ከእግሯ ወደቀ፤

፰፣ ወገብእ ንጉሥ እምነ ገነቱ፤ ንጉሥ ከተክሉ ቦታ ተመለሰ፤ ሐማሰ ወድቀ ውስተ አራት ወይትጋነይ ላቲ ለንግሥት፤

ሐማ ግን ከዘፋኑ ሥር ወድቆ ንግሥትን ይለምን ነበር፤

ወይቤሎ ንጉሥ ብእሲትየኒ ትትገዳለኒ በቤትየ፤

የደረግኸኝ ነገር አልበቃህ አለና ሚስቴን ከቤቴ ልትቀማኝ ነው? አለው፤

ወሶበ ሰምዐ ሐማ ዐልመ ገጹ፤

ይህን በሰማ ጊዜ ሐማ ፊቱ ጠቆረ፤

፱፣ ወይቤ ቡክታን አሐዱ እምሕዕ ዋኒሁ ለንጉሥ ሀለወ ዕዕ ዘአስተ ዳለወ ለመርዶክዮስ ዘአይድእነ በእንተ ንጉሥ፤

ከንጉሡ ባለሟሎች አንዱ ቡክታን እንዲህ አለ፤ የንጉሥ ያንተን ነገር የነገረን ለመርዶክዮስ ያዘጋጀው መስቀል አለ አለ፤

ዕዕስ ትኩል ውስተ ቤተሐማ ዘ፱ በእመት፤

ቁሙቱ አምሳ ክንድ የሚሆን መስቀል ግን ከሐማ ደጃፍ ተተክሏል አለው፤

ወይቤ ንጉሥ ይስቅልዎ ቦቱ፤

ንጉሥ በመስቀል ይስቀሉት አለ፤

፫፡ ወስቀልዎ ዲበ ውሎቱ ዕዕ ዘአስተዳለው ለመርዶክዮስ፤

ለመርዶክዮስ ባዘጋጀው ዕዕ /ተራዳ ላይ/ ሰቀሉት፤

ወእምዝ ኅደገ ንጉሥ መዓቶ ለመርዶክዮስ፤

መርዶክዮስን የተቆጣውን ቁጣ ተወ ማለት እስራኤልን አጥፋ ማለቱን ተው።

ምዕራፍ ፱

፩፡ ወበይላቲ ዕለት ጸገዋ ንጉሥ አርጤክስስ ለአስቴር ኮሎ ንዋየ ለሐማ መስተዋድይ፤

በዚያች ቀን ንጉሡ አርጤክስስ የነገረ ሠሪ የሐማን ገንዘብ ሁሉ ለአስቴር ሰጣት፤

ወጸውዎ ንጉሥ ለመርዶክዮስ፤

ንጉሥ መርዶክዮስን ጠራው፤

ወአይድዓቶ አስቴር ለንጉሥ ከመ በቤቱ ልሀቀት፤

አስቴርም በመርዶክዮስ ቤት እንዳደገች ለንጉሡ ነገረችው፤

፪፡ ወነገሥ ንጉሥ ኅልቀቶ ዘነገሥ እምእደ ሐማ፤

ንጉሡ ከሐማ እጅ የተቀበ ለውን ሐቲም ቀለበት፤

ወወሀቦ ለመርዶክዮስ፤

ለመርዶክዮስ ሰጠው፤

ወሚመቶ አስቴር ለመርዶክዮስ ላዕል ኮሎ ዘሐማ፤

አስቴር መርዶክዮስን በሐማ ገንዘብ ላይ ሾመችው፤

፫፡ ወእምዝ ዳግመ ነበባቶ ለንጉሥ ወአስተብቀዎቶ፤

ዳግመኛ ንጉሡን ተናገረችው፤ ለመነችው፤

ወሰገደት ታሕተ እገራዎ ከመ ይህድግ ኮሎ እኪተ እንተ ገብረ ሐማ ላዕል አይሁድ፤

ሐማ በአይሁድ ላይ ያደረገውን ነገር ይቅር ይል ዘንድ ከእግሩ በታች ሰገደች፤ የቀደመውን መናገር ነው፤ አንድም ሁለተኛ ነው፤

፬፡ ወእንገሥ ንጉሥ በትሮ ዘወርት ወአንበረ ዲበ ርእሳ ለአስቴር፤

የወርቁን ዘንግ አንገሥቶ በአስቴር ላይ አስቀመጠው ማለት በወርቁ ዘንግ ነካ ነካ አደረጋት፤

ወተንገሥአት ወቆመት ቅድመ ንጉሥ፤

ተነገሥታ በንጉሥ ፊት ቆመች፤

፭፡ ወትቤሎ አስቴር ለእመ ትፈቅደኒ፤

አስቴር እንዲህ አለችው፤ እኔን ትወደኝ እንደሆን፤

ወረከብኩ ሞገስ በቅድሚኔ፤

በፊትህ ባለሚልነትን አግኝቼ እንደሆነ፤

ለአክ ያምጽኦ መጸሕፍተ ዘጸሐፊ ሐማ ከመ ይቅትልም ለአይሁድ በውስተ መንግሥትከ፤

በምትገዛው ሀገር ያሉ አይሁድን ያጠፋ ዘንድ ሐማ የጻፈውን ደብዳቤ መልሰው ያመጡ ዘንድ ላክ አለችው፤

፮፡ ወእጩ እክል እርአይ እኪቶሙ ለሕዝባዬ፤

የወገኖቼን ጥፋት አይ ዘንድ እንደምን ይቻለኛል፤

ወእጩ እክል ሐይወ እምድገሪ ሞቶሙ ለሕዝባዬ፤

ወገኖቼ ከሞቱ በኋላ በሕይወት መኖር እንደምን ይቻለኛል አለችው፤

፯፡ ወይቤላ ንጉሥ ለአስቴር ናሁ ኮሎ ንዋየ ለሐማ ወሀብኩኪ ወጸገውኩኪ፤

ንጉሡም አስቴርን እነሆ የሐማን ገንዘብ ሁሉ ሰጠሁሽ አላት፤

ወኪያሁ ሰቀልክዎ ዲበ ዕዕ፤

እሱንም በመስቀል ሰቀላሁት፤

እስመ አንገሥ እዲሁ ላዕል አይሁድ፤

እስራኤልን አጥፏቸው ብሎ ቃሉን ከፍ ከፍ አድርጓልና፤ ምንተ ትፈቅዱ እንከ፤

እንግዲህ ምን ላደርግልሽ ትወጃለሽ፤

ይጽሐፉ እንክሰ በስምዎ ወይናትሙ በማኅተምዎ ዘከመ ትፈቅዱ፤

ከእንግዲህ ወዲህስ አንቺ እደም ትወጃው አርጤክስስ እንዲህ አለ፤ ብለው በስም ይጻፉ ያትሙ፤

፰፡ እስመ ኮሎ ዘተጽሕፊ በትእዛዝ ንጉሥ ወተሐትመ በማኅተምዎ አልቦ ዘየአቢ፤

በንጉሥ ትእዛዝ ተጽፎ በኔ ማኅተም የታተመውን እንቢ የሚል የለምና፤

፱፡ ወጸውዎ ጸሐፍተ በቀዳሚ ወርኅ ነሳን አመገወቼቱ ዓመት፤

ከነገሠ ባሥራ ሦስተኛው ዘመን በመጀመሪያ ወር በሚያዝያ ጸሐፍቱን ጠራ፤

ወጸሐፉ ለአይሁድ ዘከመ እዘመኑ ንጉሥ ለመገብቱ ወለመኪንንቱ፤

ንጉሥ ለሹማምንቱ ለመኪንንቱ ለመሳፍንቱ እንዳዘዛቸው ለአይሁድ ጻፉ፤

እምነ ህንደኔ እስከ ኢትዮጵያ፤

ከህንደኔ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ ላሉ፤

በበሰሐውርቲሁ በበነገር ብሔርሙ፤
 በየቋንቋቸው ለየሀገሩ ጻፉ፤
 ፲፡ ወጻሕፉ በቃለ ንጉሥ፤
 አርጤክስስ እንዲህ አለ ብለው ጻፉ፤

ወጎተሙ በማጎተሙ፤
 በማጎተሙ አተሙት፤
 ፲፩፡ ወፈነዉ መጻሕፍቲሁ ምስለ ሐዋርያት ከመ አዘዙሙ ይግበሩ፤
 በስሙ ይጽፉ ዘንድ እንዳ ዘዛቸው መጻሕፍቱን ከመላክ ተኞች ጋራ ሰደዱ፤
 ለኩሉ በሐውርት ወአሀጉር፤

በከተማም በገጠርም ላሉ ላኩ፤
 ይርድ እዎሙ ወይዕቀ ብዎሙ እምእደ ፀሮሙ፤
 እስራኤልን ይረዷቸው ዘንድ ከጠላቶቻቸው እጅ ይጠብቁ ዋቸው ዘንድ፤

ወእምእለ ይቀውሙ ላዕሌሆሙ፤
 በነዚያ ላይ በጠላትነት ከሚነሱ፤
 በከመ ፈቀዱ እሙንቱ በይእቲ ዕለት፤
 በዚያች ቀን እነሱ ይገድሏቸው ዘንድ እንደወደዱ፤

፲፪፡ በኩሉ መንግሥተ አርጤክስስ፤
 አርጤክስስ በሚገዛው ሀገር ሁሉ ላሉ፤

እመ ፲ወ፤ ለሠርቀ አዳር ዘ፲ቱ ወ፪ቱ፤ አውራጎ፤
 በዐሥራ ሁለተኛ ወር መጋቢት በባተ ባሥራ ሦስት ቀን፤
 ፲፫፡ ጎበ ተጽሕፋ እማንቱ መጻሕፍተ ንጉሥ ግቢይ አርጤክስስ፤
 እኒህ የተጻፉ ገናና የሚሆን የአርጤክስስ መጻሕፍት፤
 ለብሔሪ ህንደኬ ወለኢትዮትጽዮ በህንደኬ፤ በኢትዮጵያ አውራጃ ላሉ ይድረሳቸው፤
 ለ፻ ጳወጁቱ በሐውርት፤
 ለመቶ ሐያ ሰባት አሀጉር፤
 ወለመላፍንት ወለመኪንንት፤
 ለመሳፍንቱ፤ ለመኪንንቱ ይድረሳቸው።

ምዕራፍ ፲

ጉባዔ

፩፡ በመልእክተ ዚእነ ይግበሩ ትፍሥሕተ ለክሙ ብዙኃ በአፈድፍዶ ለእዕ ይበቀሉ ለዎሙ በአስተምሕሮ፤
 ትበቀሉ ዕዎሙ ሲል ነው፤ በኛ ደብዳቤ አሕዛብን በማስተማር የምትረቧቸው የምትጠቅሟቸው ለናንተ ብዙ ተድላ ደስታ ያድርጉላችሁ፤ አንድም ለምትረቧቸው ለናንተ በማዘን የነበሩ ብዙ ሰዎች በኛ ክታብ መምጣት ለናንት ተድላ ደስታ ያድርጉ፤

ወበ አፍጥኖ ሢመት አብዝተ ትዕቢተ፤

እለ ሐማ ፈጥነው ሹመትን በማግኘት ትዕቢትን አበዙ፤

፪፡ ወአኮ ለእለ ይትኳነኑ ለን በእንቲአሆሙ ዘይፈቅዱ ያሕሥሙ ላዕሌሆሙ፤

የበደሉ የሚገዙልንን አይሁድን ብቻ የበደሉ አይደለም፤

ወጽጋሙ ኢይክሉ ፀዋረ፤

ጥጋባቸውን መታገስ የማይችሉ እለ ሐማ ጽጋሪሙ ባለው ራፍቆሙ ይላል፤

አላ ለእለ ይበቀሉ ዕዎሙ ይሕልዩ ዘከመ ይትሚነይዎሙ፤

አላ አሁን ቀሪ ነው፤ የምንረባቸው የምንጠቅማቸው እኛንም ነው እንጂ፤ አንድም አላን ለማውጣት ጥጋባቸውን የማይችሉ ክፉ ሊያደርጉ የሚወዱ እለ ሐማ ለኛ በሚገዙ ለአይሁድ ብቻ አይደለም አላ፤ ለእለ ይበቀሉ ዕዎሙ በመገዛት በሚጠቅሟቸውም ሊተነኩሉ ያስባሉ እንጂ፤

፫፡ ወአኮ አኩቴተ ሰብእ ዘይክሕዱ ባሕቲቶ፤

የመርዶክዮስን ምስጋና ብቻ የሚክዱ አይደለም፤

ወዳዲ ከመ ሐዲሳነ ብዕል ያሌዕሉ ርእሶሙ በትዕቢት፤

ዳግመኛም ሐዲሳነ ብዕል እንደ መሆናቸው በትዕቢት ራሳቸውን ያከብራሉ፤ ያገናሉ እንጂ፤

ወለእግዚአብሔርነ ዘኩሎ ይእግዝ ዘልፈ ይክሕዱ፤

ሁሉን እንደጥና፤ እንደ እንቁላል የሚይይዝ እግዚአብሔርንም ሁልጊዜ ይክዱታል፤ እንጂ፤

ወእምእግዚአብሔር ጸላዔ እኪት ይመስሉሙ ዘየመስጡ እምኩ ነኔሁ፤

ክፋትን፤ ኃጢአትን ከሚጠላ ከእግዚአብሔር ፍርድ የሚያመልጡ ይመስላቸዋልና፤

፬፡ ወመብዝሕቶሙ ባሕቲ ለብዙኃን ለእለ ይትኳነኑ ወሥሩዓን ለእለ ተአመናሆሙ ይትኳነኑ በተአጎዎ ከመ ይትለክኩን እሙንቱ ተሳተፉ ላዕል ደም ንጹሕ፤

ከአሕዛብ የሚበዙ አሕዛብ፤ አንድም ከእሥራኤል የሚበዙ እስራኤል ይገዙልን ዘንድ የምናምናቸው አይሁድን ደማቸውን በማፍሰስ ከሐማ ጋራ አንድ ሆኑ፤

ወሠርዑ ላዕሌሆሙ ሕማመ ዕፁብ፤

በሳቸው ላይ ጭንቅ መከራ አመጡባቸው፤

፩፡ በሐልዮ እኩይ ወበሐስዎ ምክር፡

ክፉ ነገር በማሰብ በሐሰተኛ ምክር ፡

ኅይወሙ መንግሥተ እንተ ትነበር በየውግት ወበጎድእት፤

በየውግት በጸጥታ የምትኖር መንግሥትን በማታለል፡

፪፡ ወባሕቱ በሐልዮ ይከውን ሰላም፤

ነገር ግን አሳብ ሁኖ ይቀራል፤

ወአኮ ከመፍፈድናድ እምነ ዘቅድ ሚነ ዘከመ ተወፊይነ ሐሳቦሙ ከማሁ ሀለውን፤

ከኛ አስቀድሞ ከነበሩ ከአባ ቶቻችን ሥርአት እኛ የምን በልጥ አይደለም፤ የአባቶቻ ችንን ሥርዓት ሥርዓት አድር ገን በዚያው ጸንተን እንኖ ራለን እንጂ፤

፫፡ ወእምድኅረ ዝንቱ ባሕቱ ነሐሥሥ ዘተገብረ ዘእንበል ሕግ፤

ነገር ግን ከዚህ በኋላ ያለ ሥርዓት የተደረገውን እንመረ ምራለን፤

እስመ ረከቡ ክብረ ዘኢይደልዎሙ እለ ኢይክሉ ርቱዐ ኩንኖ፤

የቀኖ ፍርድ መፍረድ የማይቻ ላቸው ሰዎች መንግሥትን አግኝተዋልና፤

፭፡ ወሐለይነ እምድኅረ ዝንቱ በዘትነበር መንግሥትን ዘእንበል ሀውክ፤

ከዚህም በኋላ መንግሥታችን ያለሁከት ጸንታ በምትኖር ገንዘብ በግፍ የተደረገውን ነገር መረመርን፤

ወበዘይትራታእ ንብረተ አሕዛብ፡ ወዘሰ ያስተርኢ ዘልፈ ንኬንን በየውግት፤

የኛ የአሕዛብ አነዋወራችን ዐንቶ በሚኖር ገንዘብ የተገለጠ ውንም ፍርድ ዘወቅር በየውግት ጸንተን እንፈርዳለን፤

፬፡ ወከመ ሐማሰ ወልደ አምዶቱ መቄዶናዊ፤

ጥንቆላ የተማረ የአምዶቱ ልጅ ሐማ ግን፤

ውጹእ ውእቱ እምጽድቅ፤

ከእውነት ፍርድ የወጣ እንደ መሆኑ፤

ወእምቅድመ ፍርስ ርኑቀ ኮነ፤

ከፋርስ ሥራት የራቀ እንደ መሆኑ፤

ብዙነ እምኒሩትነ፤

እኛ ለሱ፣ እሱ ለኛ ከሚያደር ገው በጌነት የራቀ እንደ መሆኑ ፤

ወኮነ ነኪረ እንዘ ንቡር ውስቴትነ፤

ከኛ ጋራ ሳለ ባዕድ ሆነ፤

፲፡ ረኪዐ ውእቱነ እንተ ላዕል ኩሉ ሕዝብ ሚመተ ወምሕረተ፤

ከሰው በላይ የምታደርግ ሹመትን ባለሚልነትን አግኝቶ፡

ወዘፈድፋደሰ ሚመተረከበ እስከ አቡነ ንብሎ፤

አባታችን እስክንለው ድረስ ይልቁንም ሹመትን አግኝቶ፡

ወዳገመ መንግሥትነ፡

የመንግሥታችን ሁለተኛ የሚሆን፡ አንድም መድምመ በመንግሥታችን የተደነቀ አባታችን እስክንለው ድረስ፡

ወምስል መንበር ረኪዐ፡

ከሹመት ጋራ ባለሚልነትን አግኝቶ፡

፲፩፡ ዓጺ ኢአከሎ ዝንቱ፡

ከሰጠነው ሹመት ጋራ አባታ ችን ማለት ይህ አልበቃው ብሎ፡

አላ አእበየ ተዐብየ፡

አብዝኃ ሲል ነው፡ ትዕቢትን አበዛ እንጂ፡

ወሐለየ ያውጽእነ እመንግሥትነ፡

ከመንግሥታችን ይለየነ ዘንድ አሰበ፡

ወይትማልእነ ነፍሰነ፡

ሰውነታችንን ያጠፋ ዘንድ አሰበ፡

፲፪፡ ወለመርዶክዮስ ዘበኮሉ ይበቀኑ እነ ወይፌውሰነ፤

ጸበል እየረጨ የሚረባን የሚጠ ቅመን መርዶክዮስን፡

ወየሰ ልጥለነ፡

ችግራችንን የሚፈጽምልንን፡

ወለአስቴርኒ ሱታፌ መንግሥትነ ዘእንበል ኀስ፡

ነውር፣ ነቀፋ የሌላትን የመን ግሥታችን ተባባሪ የምትሆን አስቴርን፡

ምስል ኩሉ ሕዝቦሙ፡

ነውር ነቀፋ ከሌላቸው ከእሥራ ኤል ጋራ፡

ብዙሳ ተመይኖ፡

ብዙሙ መተንኮል፡

ወበአስተጥእሞ ነገር፡

ነገር በማጣፈጥ ፡

ስእነ ያማስኖሙ፤

ማጥፋት ተሳነው፡

፲፫፡ ወበይነ ዝንቱ ነገር እስመ በየውግት ንነበር ረኪዐነ መንግሥተ ፍርስ፡

የፋርስን መንግሥት አግኝተን ስለዚህ ነገር በየውግት እንኖ ራለን፡

ወውእቱስ ፈቀደ ያፍልሰነ በሕገ መቄዶናዊ፤

እሱ ግን የመቄዶንያ ሰዎች በሚጠነቁሉት ጥንቄላ እስራ ኤልን ያጠፋቸው ዘንድ ወደደ፡

፲፬: ወንሕነሰ ባሕቱ ለእላ ፈቀደ
ያማሰናሙ ለአይሁድ፤

ነገር ግን ያጠፋቸው ዘንድ
የወደደ አይሁድን፤

ረከብናሆሙ ከመ አኮ በእከዮሙ፤

ያጠፋቸው ዘንድ የወደደ በክፋ
ታቸው እንዳይደለ አገኘናቸው፤

አላ በጽድቅ ንብረተ ሕጎሙ፤

በእውነተኛ ሕግ ጸንተው ስለ
ኖሩ ነው እንጂ፤

፲፭: ወአማን ውሉደ እግዚአብሔር
ልዑል ወዓቢይ ወሕያው፤

ሕያው፤ ገናና፤ ልዑል የሚሆን
በእውነት የእግዚአብሔር
ልጆች ስለ ሆኑ ነው እንጂ፤

ዘያስተዴሉ ለነ፤

መንግሥትን ያዘጋጀልን፤

ወለእላ ዘቅድሚኑ መንግሥተ፤

ከኛም አስቀድመው ለነበሩ
መንግሥትን ያዘጋጀ፤

ወለነኒ፤

ዘከመ ልብነ ለማለት ደግሞ
ታል፤ ለኛም መንግሥትን
ያዘጋጀልን፤

፲፮: ወሠናይ ባሕቱ ለእመ
ኢሰማዕከሙ ትእዛዝ ሐማ ወልደ
አምዶቱ፤

የአምዶቱ ልጅ የሐማን ነገር
ባትሰሙ የኔን ነገር ብትሰሙ
መልካም ነው፤

ወቃለ መጽሐፉ ዘፈነው፤

የላከውን የመጽሐፉን ነገር
ባትሰሙ በጎ ነው፤

፲፯: እስመ ለሊሁ ውእቱ ሐለዮ
ለውእቱ ግብር፤

ይህንን ሥራ እሱ አስቦታልና፤

በቅድመ አንቀጸ ሱሳ ሀገር፤

ሱሳ በሚባል ሀገር አደባባይ፤

ተጸልበ ምስል ኩሉ ሰብሎ፤

ከቤተሰቦቹ ጋራ ተሰቀለ፤
ተፀልበ ባለው ተጸብለ ይላል፤
ተሰቅለ ማለት ነው፤

እስመ ፍዳሁ ዘኩሉ ይመልክ
እግዚአብሔር ፍጡን ፈደዮ ኩነኔሁ፤

ፍዳሁና ኩነኔሁ አንድ ወገን፤
ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር
ፍዳውን አምጥቶበታልና፤
አንድም ፍዳሁ፤ በኩነኔሁ
በሚፈርድበት ጊዜ ፍዳውን
አምጥቶበታልና፤

፲፰: ወአርእይዋ ለዛቲ መጽሐፍ
ሰፊሐክሙ በኩሉ መካን ገሐደ፤

ይህችን መጽሐፍ በየቦታው
ሁሉ ባደባባይ ዘርግተው
አሳዩዋት፤

ወጎድግዎሙ ለአይሁድ ይንበሩ
በከመ ሕጎሙ፤

አይሁድን እንደሕጋቸው ይኖሩ
ዘንድ ተዋቸው፤

ወርድእምሙ በመዋዕል ምንዳቤ
ሆሙ ዘአጠቅምሙ ቀዲሙ፤

በመከራቸው ወራት ባስጨነ
ቋቸው ጊዜ አስቀድማችሁ እር
ዲቸው፤ አንድም ርድዕምሙ
ቀዲሙ ባሳጨነቋቸው በመከ
ራቸው ወራት ፈጥናችሁ
እርዲቸው፤

አመ፲ ወ፫ ለሠርቀ አዳር ዘ፲ቱ
ወ፪ቱ አውራጎ፤

ባሥራ ሁለተኛ ወር በመጋቢት፤
መጋቢት በባተ ባሥራ ሦስት
ቀን፤

፲፱: ወእምይእቲ ዕለት እስከ ዛቲ
ሰዓት ዘእምኩሉ ይጸንዕ እግዚአ
ብሔር ህዩንተ ሙስናሆሙ ለሕዝብ
ጎሩዮን ዘገብረ ሉሙ ትፍሥሕተ፤

ከዚያች ቀን ጀምሮ እስከዚህ
ሰዓት ድረስ ከሁሉ የሚጸና
እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ
ጥፋት ፈንታ ተድላ ደስታ
አደረገላቸው፤ አንድም ዘኩሉ
ያጸንዕ ይላል፤

፳: ወአንትሙኒ ከመ ስሙይ
በአላቲክሙ፤

የታወቁ በዓለ ሠዊትን፤ በዓለ
መጸለትን እንድታከብሩ፤

ወፍሉጥ ዕለት፤

በዓለ ፋሲካን እንድታከብሩ፤

ከማሁ ግብር፤

እንዲህ አድርጉ፤

፳፩: ወይእዚኒ እምድጎረ ዝንቱ
ሕይወት ይከውን ለእላ ይፈቅዱ
ሠናዩ ለፋርስ ወለእላ ኪዮ ይፈቅዱ
ይዕልሙ ተዝካረ ሙስናሆሙ፤

አሁንም ይህ ሕይወት ከተደረገ
በኋላ ለፋርስ ሰዎች በጎ ነገርን
የሚወዱ እኛን ይወነጅሉ ዘንድ
የሚወዱ ይጽሐፉ ያለበት ነው
የጥፋታቸው መታሰቢያ የሚሆን
ደብዳቤ ይጻፉ፤

፳፪: ወኩሉ ብሔር አው ሀገር
ኩለሂ ዘኢገብረ፤

በከተማውም በገጠሩም ባራቱ
ማዕዘን፤

ዘኢገብረ ከመዝ፤

እንዲህ ያላደረገ፤

በኩናት፤

በጦር፤

ወበእሳት፤

በእሳት፤

የሐልቅ በመዓት፤

በመዓተ እግዚአብሔር ይጠ
ፋል፤

ወአኮ ለሰብእ ባሕቲቶሙ ዘይከውን
ሙስና፤

ጥፋት የሚደረግ በሰዎች ብቻ
አይደለም፤

አላ ለአራዊትኒ ወለአዕዋፍኒ ለዝሉፋ
ይከውን፤

በአራዊትም በአዕዋፍም ፈጽሞ
ይደረጋል እንጂ፤

ጳጅ፣ ወያርአይዋ ለይላቲ መጽሐፍ ገሐደ ይስፍሕዋ ወይርአይዋ፤

ይኾን መጽሐፍ ባደባባይ ያሳ ይዋት፤ ሲያሳዩዋትም ዘርግ ተው ያሳዩዋት፤

ወይከውኑ ድልዋን ኮሎሙ አይሁድ በይላቲ ዕለት ከመ ይቅትሉ ዐሮሙ፤

ጠላታቸውን ያጠፉ ዘንድ አይሁድ ሁሉ በዚያች ቀን የተዘጋጁ ሆኑ፤

ጳ፬፣ ወወጽኦ እለ ይጸኣኑ አፍራሲሆሙ እንዘ ይጌጉኡ ከመ ይግበሩ ትእዛዝ ንጉሥ፤

የንጉሡን ትእዛዝ ያደርጉ ዘንድ በፈረስ የተቀመጡ ሰዎች ፈጥነው ወጡ፤

ወተወይመ ዝንቱ ትእዛዝ ውስተ ሱሳ ሀገር፤

ይህ ትእዛዝ ሱሳ በሚባል ሀገር ተደረገ፤

ጳ፭፣ ወወጽኦ መርዶክዮስ እንዘ ልቡስ አልባስ መንግሥት ዘዐ አክሊል ወርት፤

መርዶክዮስም ዝርግፍ ወርቅ አክሊል ወርቅ ያለበት ልዩ ልብስ መንግሥቱን ለብሶ ወጣ፤

ወጽንብል ሲራዩ ማላት፤

ሐር አጥላስ ሐር ጭንብል እንደ ኒሻን ያለ ነው፤

ወርእዩ እለ ውስተ ሀገር ሱሳ ሀለዉ ወተፈሥሑ፤

ሱሳ በሚባል ሀገር ያሉ ሰዎች ይህን አይተው ደስ አላቸው፤

ጳ፮፣ ወለአይሁድስ ኮነ ብርሃን ማን ለመገናኛት በበሀገሩ ወበበ ብሔሩ ቡንበ ተወይመ ውእቱ ትእዛዝ፤

ለአይሁድ ግን ይህ ትእዛዝ በተደረገበት በከተማውም፤ በገጠሩም ተድላ ደስታ ሆነ፤

ውንበ ተረክበ ዝንቱ መጽሐፍ ዘፍሥሐ፤

ደስ የሚያሰኝ ይህ መጽሐፍ በተገኘበት ሁሉ ፍሥሐ ባለው ራፍቅ ይላል፤ ፍሥሐ ማለት ነው፤

ወጽጋበ ለአይሁድ፤

ለአይሁድ ጥጋብ የሚሆን፤

ወፍቅር ወሐራት፤

ፍቅር ደስታ የሚሆን ይህ መጽሐፍ በተገኘበት ሁሉ እውቀት ተድላ ደስታ ይሆናል፤

ጳ፯፣ ወብዙጋን እለ አምኑ አሕዛብ ወእለ ተገዝፍ፤

አምነው የተገዘሩ አሕዛብ ብዙ ናቸው፤

ወተሐረሙ በእንተ ፍርሐቶሙ ለአይሁድ፤

አይሁድን ስለ ፈሩ ሥርዓት አደረጉ፤

ምዕራፍ ፲፩

፩፣ እስመ ዘ፲ቱ ወ፪ቱ አውራሳ አመ ፲ ወ ፫ ለወርኃ አዳር፤

ባሥራ ሁለተኛ ወር በመጋቢት፤ መጋቢት በባተ ባሥራ ሦስት ቀን፤

በጽሐ መጽሐፍ ዘጸሐፊ ንጉሥ፤

ባሥራ አራተኛ ይቱ ቀን ሊጠፉ፤ ባሥራ ሦስተኛ ይቱ ቀን ንጉሥ የጻፈው መጽሐፍ ደረሰ፤

፪፣ በይላቲ ዕለት ተሐጥሎ እለ ቆሙ ላዕል አይሁድ፤

በዚች ቀን በአይሁድ ላይ በጠ ላትነት የተነሱ ሰዎች ጠፉ፤

ወአልዐ እንዘ ዘቀተሎሙ ለአይሁድ፤ አይሁድን ግን ያጠፋቸው የለም፤

እስመ ይፈርህምሙ፤

ይፈሯቸዋልና፤

፫፣ ወመላእክተ አሕዛብኒ፤

የአሕዛብ አለቆች፤

ወመግብትኒ፤

ሽማግሌንቱ፤

ወጸሐፍት፤

ጸሐፊዎች፤

ወአበይተ ንጉሥ፤

የንጉሥ መኳንንት፤

፬፣ ያከብርዎሙ ለአይሁድ በእንተ ፍርሀተ መርዶክዮስ ወይትሐዘቡ፤

መርዶክዮስን ስለተጠራጠሩ፤ ስለ ፈሩ አይሁድን እነዚህ ሁሉ ያከብሯቸዋል፤

እስመ መጽሐፈ ንጉሥ ተወ ይመ በኮሎ መንግሥቱ፤

የንጉሥ ደብዳቤ በሚገዛው ሀገር ሁሉ ተገኝቷልና፤

፭፣ ወበሱሳ ሀገር ቀተሎ አይሁድ ፎተ ፫ተ ወፎ፤

ሱሳ በሚባል ሀገርም አይሁድ አምስት መቶ ሰባ ሰው ገደሉ፤

፮፣ ጎራንሂ ወንጦን ወደላፎን ወፋስጋ ወፈርዶክታ ወቤርያ ወሰበርክ ወመርሶን ወአሮ ፎዮን ወኤርሴዎን ወዘበቲቶን ደቂቀ ሐማ ወልደ አምዶቱ ብግያዊ ዐላሂሆሙ ለአይሁድ፤

እነህ አሥራ አንድ ናቸው፤ ላንዱ ሁለት ስም አለው፤ የአይሁድ ጠላታቸው የሚሆን የአምዶቱ ልጅ የሐማን ልጆች፤

ለአሙርቲሆሙ አንዝዎሙ፤

አሥሩን ሁሉ ያዟቸው፤

ወበርበሩ በይላቲ ዕለት፤

በዚያች ቀን በዘበዙ፤

፯፣ ወዜነውዎ ለንጉሥ ኅሩልቄ ሱብእ ዘሞተ በሱሳ ሀገር፤

በሱሳ የሞተውን ሰው ቁጥር ለንጉሡ ነገሩት፤

፩፡ ወይሰላ ንጉሥ ለአስቴር ቀተሉ አይሁድ በሱሳ ሀገር ጅተ ጀተ ወፎ ዕድወ፣

ንጉሥ አስቴርን አይሁድ በሱሳ አምስት መቶ ሰባ ሰው የገደሉ።

፪፡ ወእጅ እንከ በአድያም፣

በዙሪያውም ምን ያህል ሰው ያጠፋ ይሆን።

ምንተ እንከ ታስተባብሩ፣ በቅድሚያ እግር ለኪ፣

አደርግልሽ ዘንድ በራቴ እንግዲህ ምን ትለምኛለሽ።

፫፡ ወትቤሎ አስቴር ለንጉሥ ሀበሙ ለአይሁድ ከግሁ ከመ ይግበ ፋ ጊሠመ፣

አስቴር ንጉሥን እንዲህ አለ ችው፡ ነገም እንደዚሁ ያደርጉ ዘንድ አይሁድን እዘዛቸው።

ከመ ይስቅሉ አሠርተሆሙ ደቂቀ ሐማ፣

የሐማን ልጆች አሥሩን ሁሉ ይሰቅሏቸው ዘንድ።

ወእዝዝ ከግሁ ይግበ ፍ

እንዲህ ያደርጉ ዘንድ እዘዝ።

፬፡ ወእዘመሙ ለአይሁድ ለእለ ሀለዉ ውስተ ሀገር ይስቅሉ ሥጋሆሙ ለደቂቀ ሐማ፣

በከተማ ያሉ አይሁድን የሐማን ልጆች ይሰቅሉ ዘንድ እዘዛ ቸው።

፲፪፡ ወተጋብኡ አይሁድ ውስተ ሱሳ ሀገር አመ፲ ወ፬ ለወርጎ አዳር እምሠርት፣

መጋቢት በባተ በአሥራ አራተኛው ቀን አይሁድ በሱሳ ተሰበሰቡ ።

ወተተሉ ፫ተ ጀተ ዕድወ፣

ሦስት መቶ ሰዎችን ገደሉ።

፲፫፡ ወእለ ተርፋ አይሁድ እለ ይትቀነዩ ለነገሥት፣

ለነገሥት የሚገዙ በገጠር ያሉ አይሁድ።

ተጋብኡ እሙንቱኒ በበይናቲሆሙ ወተራድኡ፣

እነዚህም በየ ወገኖቻቸው ተሰብስበው ተረዳዱ።

ወአልቦ ባሕቱ ዘበርቦ ፍ

ነገር ግን የበዘበዙት የለም።

፲፬፡ ወእእረፋ እምተትሎሙ፣

ባሥራ አራተኛይቱ ቀን የገደሉት የለም።

ወዘተተሉሰ አመ፲ወ፫ ለሠርተ አዳር ፻ወ፲፫፣

መጋቢት በገባ ባሥራ ሦስት ቀን የገደሉት ግን እልፍ ከአምስት ሺህ ነው።

ወአልቦ ዘበርቦ ፋ እንከ አመ፲ ወ፬ ለውእቱ ወርጎ፣

መጋቢት በገባ ባሥራ አራት ቀን የበዘበዙት የለም።

ወረሰይዋ ለይእቲ ዕለት በዓለ ከመ ባቲ ያዕርፋ ምስለ ትፍሥሕት ወጽጋብ።

ከጥጋብ ከደስታ ጋራ ያርፋባት ዘንድ ይችን አሥራ አራተኛ ይቱን ቀን በዓል አደረገን።

፲፭፡ ወአይሁድ እለ ውስተ ሱሳ ሀገር ተጋብኡ አመ፲ ወ፬፣

በከተማው ያሉ አይሁድ ግን በዚች ባሥራ አራተኛይቱ ቀን ተሰበሰቡ።

ወእያዕረፋ ይእተ አሚረ፣

ያንጊዜ ከመግደል አላረፉም።

ወአመ፲ ወ፭ ገብሩ በዓለ ወትፍ ሥሕተ፣

ባሥራ አምስተኛይቱ ቀን በዓል ተድላ ደስታ አደረገ።

፲፮፡ ወበበይነ ዝንቱ ነገር አይሁድ እለ ተዘርዉ ውስተ ከሉ በሐውርት ቅሥፊ ሠናዩ ገብርዋ ለይእቲ ዕለት፣

ዕረፍተ ሠናዩሲል ነው፣ አንድም ቅሥፊ በአፍዓ ያሉት በአሥራ አራተኛው ቀን በዓል አደረገን።

አመ ፲ ወ፬፣

ስለዚህ ነገር በየሀገሩ ተብትነው በአፍአ ያሉ አይሁድ አሥራ አራተኛይቱን ቀን በዓል አደረገን።

ወጽጋብ እንዘ ይፈንዉ ለቢጸሙ ወለጎሮሙ ወለእለ ይነብሩ ውስተ ደብረ አህጉሪሆሙ፣

ለባልንጀሮቻቸው፣ ለጎረቤቶቻቸው በሀገራቸው ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ገንዘባቸውን እየሰደዱ ተድላ ደስታ አደረገ።

ወአመ ፲ወ፭ ገብሩ ትፍሥሕተ ሠናዩ እንዘ ይፈንዉ ክፍለ ለቢጸሙ ወለጎሮሙ።

ለጎረቤቶቻቸው፣ ለባልንጀሮቻቸው ፈንታቸውን እየላኩ ባሥራ አምሥተኛይቱ ቀን ተድላ ደስታ አደረገ።

፲፯፡ ወጸሐፎ መርዶክዮስ ለዝንቱ ነገር ውስተ መጽሐፍ፣

መርዶክዮስ ይህን ነገር በመጽሐፍ ጽፎ፣

ወፈነዎ ለአይሁድ እለ ሀለዉ ውስተ መንግሥተ አርጤክስስ ለትሩባን ወለርጉታን።

አርጤክስስ በሚገዛው ሀገር ላሉ በሩቅም በቅርብም ለሚኖሩ ለአይሁድ ሰደደላቸው።

ከመ ይግበርዎሙ ለእሎንቱ፣

መዋዕል በእለ።

አመ፲ቱ ወ፱ቱ ወአመ ፲ወ፭ቱ ለወርጎ አዳር፣

እነዚህን በዓላት በመጋቢት ባስራ አራተኛይቱና ባስራ አምስተኛይቱ ቀን በዓል ያደርጉ ዘንድ።

፲፰። እስመ በእማንቱ መዋዕል አዕረፉ አይሁድ እምነ ፀርሙ ወጸላዲሆሙ፤

ባሥራ አራተኛውና ባሥራ አምስተኛው ቀን አይሁድ ከጠላቶቻቸው አርፍዋልና ፤

በወርኅ ዘቦቱ ገብኡ እምነ ላህ ውስተ ትፍሥሕት፤

ከሀዘን ወደ ደስታ በተመለሱበት ወራት ፤

ወእምነ ሕማም ውስተ ትፍሥሕት፤ ከመከራ ወደ ደስታ በተመለሱበት ወር፤

ዘውሎቱ አዳር፤

ይኸውም ወር መጋቢት ነው፤ ወገብርዎ በኩሉ መዋዕሊሆሙ ከብካብ ወጽጋቢ፤

ባለ በዘመናቸው ሁሉ ሠርግ ጥጋብ አደረጉት፤

ወይጺግው ለምስኪናን ወለዘተ አኅምሙ፤

ለድሆች ለወንድሞቻቸው ገንዘብ እየሰጡ፤

፲፱። ወተወክፉ አይሁድ በከመ ጸሐፊ ሎሙ መርዶክዮስ፤

አይሁድ መርዶክዮስ እንደጻፈ ላቸው ተቀበለ፤

፳። በከመ ተተሎሙ ሐማ ወልደ አምዶቱ መቄዶንዮዊ፤

ከጠንቋዮች ወገን የሚሆን የአምዶቱ ልጅ ሐማ እንደ ገደላቸው፤

በከመ ሐሳብ ወአስተቃሰመ ለአማስ ኖቶሙ፤

እነዚያን ለማጥፋት እንዳሰበ እንዳሚረዱት፤

፳፩። ወበከመ ቦአ ገብ ንጉሥ፤

ከንጉሥ እንደገባ፤

ወሰአሎ ከመ ይስቅሎ ለመርዶክዮስ፤ መርዶክዮስን ይስቅሉት ዘንድ እንደለመነው ጻፈላቸው ፤

ወኩሉ ዘሐለዩ ከመ ይግባር እኩዩ ላዕል አይሁድ ገብአ ላዕል ርእሱ፤

በአይሁድ ላይ ያደርገው ዘንድ ያሰበው ክፉ ነገር ወደ ራሱ ተመለሰ፤

ወተሰቅሎ ወሎቱ ወደቁቱ፤

እሱም ልጆቹም ተሰቀሉ፤

፳፪። ወበበይነ ዝንቱ ተሰምዖ እማንቱ መዋዕል ድኅን፤

ስለዚህ ነገር እነዚህ ዕለታት ድኅነት የተደረገባቸው ቀኖች ተባሉ፤

በእንተ ዘተአዕዎ፤

እገባቸው ዕፃ ሞት ዕፃ ሕይወት ስለ ተደረገላቸው፤

እስመ በነገሮሙ ይሰምይዎን ድኅነ፤

በቋንቋቸው ድኅነት የተደረገባቸው ዕለታት ይሏቸዋልና ፤

በእንተ ቃለ መጽሐፍ፤

ይህች መጽሐፍ ስለ ተናገረች፤

ወበእንተ ኩሉ ዘረከቡ ውስቴታ፤ በሷ ውስጥ ስላገኙት ሁሉ፤

ወኩሉ ዘነሳ ላዕሊሆሙ፤

በሳቸው ላይ የተደረገውን፤

፳፫። ወበዘጸሐፉ ወአውከፉ፤ አይሁድ፤

የተጻፈውን አይሁድ የተቀበሉትን፤

ሎሙ ወለዘርዎሙ፤

ለራሳቸውም ለልጆቻቸውም ፤ ወለዘይዴመር ምስሌሆሙ፤

ከርሳቸውም ጋራ በሃይማኖት አንድ ለሚሆኑ፤

ከመ ኢይፍልሱ እምዝንቱ፤

ከዚህ ሥርዓት እንዳይወጡ፤

ወእላንቱ መዋዕል ተዝካሪ ይትገበራ ለዓለመ ዓለም፤

እኒህ ቀኖች ለዘለዓለም መታሰቢያ ይሁኑ፤

በበአህጉር ወበበሐውርት ወነገድ፤

ቤት ሠርተው በሚኖሩ በየሀገሩ በነገደ ሴም በነገደ ካም በነገደ ያፌት መታሰቢያ ይሁኑ፤

፳፬። ወእማንቱ መዋዕል ይትገበራ ተዝካሪ ለዝሉፉ፤

እኒኸም ዕለታት ሁልጊዜ መታሰቢያ ይሁኑ፤

እስመ በቶን ድኅነ እስራኤል፤

እስራኤል ከሞት ድነውባ ቸዋልና፤

ከመ ኢይደም ሰስ ተዝካሮሙ ለዓለም፤

ለዘለዓለሙ መታሰቢያቸው እንዳይጠፋ፤

፳፭። ወጸሐፊት አስቴር ወለተ አሚናዳቢ፤

የአሚናዳቢ ልጅ አስቴር ጻፈች፤

ወመርዶክዮስ አይሁዳዊ ኩሎ ዘገብረ፤

አይሁዳዊ መርዶክዮስ ያደረገውንም ጻፈች ፤

ወአጽንኦ መጽሐፈ ዘመድኃኒት፤

ድኅነት የተደረገበትን መጽሐፍ ጻፉ፤

፳፮። ወመርዶክዮስ ወአስቴር ንግሥት አስረምዋ ሎሙ አሜሁ፤

መርዶክዮስና አስቴር ግን ያንጊዜ ሥርዓት አደረጓቸው፤

ወመሐሉ በሕይወቶሙ ወምክሮሙ፤

ሕይወት ይንሳን ምክር ይንሳን ብለው ማሉ፤

፳፯። ወአስቴርኒ በቃላ ለዓለም ወተ ጽሕፈ ለተዝካሮ፤

አስቴርም ለዘለዓለም መታሰቢያ ሊሆን ቃሌን ይገጋው ብላ ማለች፤ አንድም ቃሊን አሰምታ ተናገረች፤

ምዕራፍ ፲፪

፩፡ ወጸሐፊ ንጉሥ ውስተ መንግሥቱ ዘበምድር ወዘባሕር፡

ንጉሥ በሚገዛው ሀገር ለከተማ ውም ለገጠኛም ጻፈ፡

፪፡ ወላዕል ጽንዑ፣

ለጽኑአኒሁ ሲል ነው፣ ለጽኑአን ጻፈ፡

ወቀትሎሙ፣

ወመስተቃትላኒሁ ሲል ነው፣ ለአርበኞች፡

ወላዕል ክብርሙ ወብዕሎሙ ለብዕላኒሁ፣

ወለክቡራኒሁ ሲል ነው፣ ለባለጸጎች ለከበሩት፡

ወመንግሥቱ፣

ወለነገሥት ዘታሕቴሁ ሲል ነው፣ ከበታቹ ላሉ ነገሥታት፡

ናሁ ልኩዕ ውስተ መጽሐፈ ፋርስ ወሚዶን ለተዝካር፣

ለነዚህ ሁሉ መታሰቢያ ሊሆን በፋርስና በሚዶን መጽሐፍ እነሆ ተጽፏል፡

፫፡ ወመርዳክዮስ ባሕቲቱ የአቅብ መንግሥተ ንጉሥ አርጤክስስ ዓቢይ ውጎቱ፣

መርዳክዮስ ግን ገናና የሚሆን የአርጤክስስን መንግሥት ይጠብቅ ነበረ፡

ወመንግሥቱ ክብር ውጎቱ በኅብ አይሁድ ወይትፈተድ፣

መንግሥቱም በአይሁድ ዘንድ የሚከብር የሚወደድ ነው፡

ወይነግር ንብረታ መርዳክዮስ ለኮሎ ሕዝብ በትውልደሙ፣

መርዳክዮስ የዚችን መንግሥት ታሪኪን በዚህ ጊዜ እንዲህ ተደረገ እያለ ለሕዝቡ ሁሉ በየትውልዳቸው ይነግራል፡ በትውልደሙ ባለው በበድሮሙ ይላል አብነት፡

፬፡ ወይቤ መርዳክዮስ እምነ እግዚአብሔር ኮነ ዝንቱ ነገር፣

መርዳክዮስ ይህ ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዝዞ ሆነ አለ፡

፭፡ ተዘከርኩ በእንተ ሕልም ዘርኢኩ በበይነ ዝንቱ፣

ስለዚህ ነገር ያየሁት የህልሙን ነገር አሰብኩ፡

እስመ ኢሐላፊ ዕድሜሁ ለውጎቱ ሕልም፣

ከሕልሙ አንድ ነገር አልቀረምና፤ አንድም እምዕድሜሁ ይላል በጊዜው ጊዜ ተደርጓልና፡

፮፡ እንታክቲ ንስቲት፣

ነቅዓማይ ያላት አስቴር ናት፡

እንተ ኮነት ፈለገ፣

ንጉሥ አገባት፡

ወኮነ ብርሃነ ፀሐይ፣

እቴጌነት አደረሰላት፡ ማይ ብዙኅ ያለውን አስቴር ናት ብሎ ተረጎመው፡

ወፈለግ እንተ አውሰባ ንጉሥ፣

ፈለግ ያለውን ያገባት አርጤክስስ ነው ብሎ ተረጎመው፡

ወረሰያ ንግሥተ፣

ብርሃነ ፀሐይ ያለውን ረሰያ ንግሥተ ብሎ ተረጎመው እቴጌነት አደረሰላት፤ ደግ መጽሐፍ ከሆነ በጀመረበት ይጨርሳልና፡

፯፡ እልክቲስ ክልሌቱ አክይስት ኣነ ወሐማ ንሕነ፣

ሁለት ዘንዶዎች የተባልን እኔና ሐማ ነን ይላል መርዳክዮስ፤

፰፡ ወአሕዛብኒ እለ ተጋብኡ ከመ ያማስኑ ስሞሙ ለአይሁድ፣

የአይሁድን ስማቸውን ያጠፉ ዘንድ የተሰበሰቡ አሕዛብ የተባሉም፡

፱፡ ወሕዝበ ዚአየ ጅኤል፣

የኔ ወገኖች የሚሆኑ እስራኤል ናቸው፡

እለ ያአወይዉ ኅብ እግዚአብሔር ወድኅኑ፣

ከእግዚአብሔር ዘንድ ለምነው የዳኑ ናቸው፡

ወአድኅሞ እግዚአብሔር ለሕዝቡ፡ ወገኖቹን እግዚአብሔር አዳናቸው፡

ወአድኅነን እግዚአብሔር እምነ ዝንቱ ኮሎ እኩይ፡

እግዚአብሔር ከዚህ ከክፉ መከራ ሁሉ አዳነን፡

፲፡ ወገብረ እግዚአብሔር ዓቢያ መድምመ ወተአምረ ዘኢኮነ ከማሁ በውስተ አሕዛብ፡

እግዚአብሔር በአሕዛብ ዘንድ ተደርጎ የማይታወቅ ድንቅ ገናና የሚሆን ተአምራት አደረገ፡

፲፩፡ ወበበይነ ዝንቱ ገብረ ጄኤተ ክፍለ፣

ስለዚህ ነገር ሁለት ክፍል አደረገው፡

ዕፃ ሞት ዕፃ ሕይወት፣

ክልኤተ ክፍለ ባለው አሐደ ክፍለ ይላል፡

አሐዱ ለሕዝበ እግዚአብሔር፡

ዕፃ ሕይወት፤ ለእግዚአብሔር ወገኖች ለእስራኤል ነው፡

ወአሐዱ ለካልዕ ሕዝብ፡ አንዱም ዕፃ ሞት ለሁለተኛው ወገን ነው፡

፲፪፡ ወበጽሑ እልክቲ ክልሌቱ ክፍለ በሰዓት ወበጊዜ፡

በሰዓት በጊዜው ጊዜ እኒህ ሁለቱ ክፍል ደረሱ፡

በዕለተ ደይን ቅድመ እግዚአብሔር፡ በቁርጥ ፍርድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ተደረገ፡

ወላዕል ኮሎ አሕዛብ፣

ዕፃ ሞት፣ በአሕዛብ ላይ ተደረገ፡

፲፫፡ ወተዘከሮሙ እግዚአብሔር ለሕዝቡ፤

እግዚአብሔር ወገኖቹን በረድ ኤት አሰባቸው፤ ዕፃ ሕይወት ወጣላቸው፤

ወአንጽሐር ርስቶ፤

ማደራያው እስራኤልን ከኃጢአት አነጻው፤

፲፬፡ ወኮና እማንቱ መዋዕል በወርኅ አዳር አመ ፲ወፀአመ ፲ወ፭ ለሠርቀው አቱ ወርኅ፤

ዕፃ ሞት፤ ዕፃ ሕይወት የተደረገ ባቸው እነዚህም ቀኖች መጋቢት በባተ ባሥራ አራተኛ ባሥራ አምስት ቀን ሆኑ፤

እንዘ ይትጋበኡ በትፍሥሕት ቅድመ እግዚአብሔር በትውልደሙ ለዓለም ውስተ እስራኤል፤

ሕዝቡ ደስ ብሏቸው በወገኖቹ በእስራኤል ዘንድ በእግዚአብሔር ራት ተሰብስበው በዘመናቸው በዓል አደረጉ።

ምዕራፍ ፲፫

፩፡ ወአመ ራብዕት አመተ መንግሥቱ ለጳጳሱ ማሪያም፤

ጳጳሱ ማሪያም በነገሠ ባራተኛ ዘመን፤

ወቀለዮጵጥራ ኦብደስ እግዚአብሔር፤ ካህን እግዚአብሔር ሲል ነው፤

እግዚአብሔርን የሚያገለግል ቀለዮጵጥራ በተሾመ ባራተኛው ዘመን፤

ይቤ ርኢኩ ካህን ዓቢያ እንዘ ይጽሕፍ፤

ደጉን ካህን ሲጽፍ አየሁት አለ፤ እሱ ራሱን አርቆ ይናገራል፤

፪፡ ወሌዋዊ ጳጳሱ ማሪያም ይትወፈይ መጽሐፈ እንተ ባቲ ድኅን እንተ ይቤሎ ህለውት ሌዋዊ ጳጳሱ ማሪያም፤

ድኅነት ያለባት ከኔ ዘንድ አለች ያለውን የአስቲርን መጽሐፍ ተቀብሎ፤

፫፡ ወተርጌማ ለሲማኮስ ጳጳሱ ሌዋዊ ዘእምን ኢየሩሳሌም፤

ከኢየሩሳሌም ወገን ለሚሆን ለሲማኮስ ጳጳሱ ሌዋዊ፤ መለሰ ላት አስቲር በፋርስ ቋንቋ ተጽፋ ትኖር ነበር፤ ኋላ በእብራይስጥ ቋንቋ መልሶ ለዕቃ ቤቱ ለሲማኮስ እናቲቱንም ልጅቱንም ሰጠው፤ አንድም ወአመ ራብዕት ብለህ መልስ፤ የቀረው አይለ ወጥም፤ ሌዋዊ ጳጳሱ ማሪያም ድኅነት የሚገኝ ባት ከኔ ዘንድ አለች ያለውን አሳልፎ ቀዳት እናቲቱን ለዕቃ ቤቱ ለሲማኮስ ሰጠው፤ ልጅቱንም ለጳጳሱ ሌዋዊ ልጅ ሰጠው።

ተፈጸመ መጽሐፈ አስቲር በሰላመ እግዚአብሔር በረከተ ጸሎታ የሃሉ ምስሌነ፤

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም አሜን።

የአስቲር ጉባዔ ፭ ነው የመጽሐፈ ሰሎሞን ጉባዔ

፩ኛ ጉባዔ ታሪክ፡

፪ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ሰሎሞን፡

፫ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ጥበብ በፍናው ትትራሣሕ፡

፬ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ እግዚአብሔር በጥበብ ማረራ፡

፭ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ማዕከል ማኅበር ወስንግልጋ ስተይ ማየ እምቀሱትክ፡

፮ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ በላ ለጥበብ እኅተ ዚአየ፡

፯ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ እግዚአብሔር ፈጠረኒ ቀዳሜ ኮሎ ተግባሩ፡

፰ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ብእሲት ኅርት ታነሥእ ለምታ ግብራ፡

፱ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ቦ እለ ያሌዕሉ ርእሰሙ፡

፲ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ጠባባት አንስት፡

፲፩ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ትምህርተ የዋነን ይትዐወት፡

፲፪ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ሰገል ውስተ አፈ ንጉሥ፡

፲፫ኛ ጉባዔ ምሳሌያተ ዐፂወ ማይ ቀዳሚ ጽልዕ፡

፲፬ ጉባዔ ምሳሌያተ ዘረከበ ብእሲት ኅርተ፡

፲፭ ጉባዔ ምሳሌያተ ለሀገር ጽንዕት ቦእ ጠቢብ፡

፲፮ ጉባዔ ምሳሌያተ አውጽእ ቀታሌ ነፍስ፡

፲፯ ጉባዔ ምሳሌያተ ዕዕድ ስቶርት፡

፲፰ ጉባዔ ምሳሌያተ ለአለቅት ሠላስ አዋልድ፡

፲፱ ጉባዔ ምሳሌያተ ተግግቦ ሰሎሞን፡

፳ ጉባዔ ምሳሌያተ ከመ ከልብ ዘይገብዕ ዲቦ ቂያዕ፡

፳፩ ጉባዔ ምሳሌያተ አእምሮ አእምሮ፡

፳፪ ጉባዔ ምሳሌያተ ጥበብ ሰሎሞን፡

፳፫ ጉባዔ ምሳሌያተ ንትትሎ ለጻድቅ፡

፳፬ ጉባዔ ምሳሌያተ አሜሃ ይቀውም ጻድቅ፡

፳፭ ጉባዔ ምሳሌያተ ምንት ይእቲ ጥበብ፡

፳፮ ጉባዔ ምሳሌያተ በማኅበር አስተርኢ ኅር፡

፳፯ ጉባዔ ምሳሌያተ ዛቲ ዐቀብት አቦ ዓለም፡

፳፰ ጉባዔ ምሳሌያተ ወገገሪ ተዝካር፡

፳፱ ጉባዔ ምሳሌያተ እስመ ለቀደምት፡

፴ ጉባዔ ምሳሌያተ ወእመቦ ፀራቢ ዕፀ ዘያስተርኢ፡

፴፩ ጉባዔ ምሳሌያተ ወአንተሰ አምላክነ ኄር፡

፴፪ ጉባዔ ምሳሌያተ በረድኒ ወአስሐትያ ቆሙ ወጸንዑ፡

፴፫ ጉባዔ ምሳሌያተ ለእንታክቲ ሌሊት አእመ ርዋ አበዊነ፡

፴፬ ጉባዔ ምሳሌያተ ቃለ መክብብ፡

፴፭ ጉባዔ ምሳሌያተ ቦ ለኮሎ ዘመን፡

፴፮ ጉባዔ ምሳሌያተ ዕቀብ እገሪክ፡

፴፯ ጉባዔ ምሳሌያተ ይኒይስ ስም ሠናይ እምቅብዕ መዓዛ፡

፴፰ ጉባዔ ምሳሌያተ ነዓ ብላእ ኅብስተክ፡

፴፱ ጉባዔ ምሳሌያተ አሌ ለኪ ሀገር እነተ ንጉሥኪ ወሬዛ፡

የመጽሐፈ ዳንኤል ጉባዔ

፩ ጉባዔ ታሪክ፡

፪ ጉባዔ መሀሎ አሐዳ፡

፫ ጉባዔ ኢመ ሠላሳ ዓመተ መንግሥት፡

፬ ጉባዔ በካልዕ ዓመተ ዓመት መንግሥት፡

፭ ጉባዔ አመ አሠርቱ ወሰመንተ፡

፮ ጉባዔ መቆመ አዛርያ፡

፯ ጉባዔ ወኢሕደጉ ወዓልት፡

፰ ጉባዔ ይቤ ናቡከደነዖር፡

፱ ጉባዔ ብልጣሶር ጉብረ ለመገብቱ፡

፲ ጉባዔ ወዳርዮስ ሚዶናዊ ነግሠ፡

፲፩ ጉባዔ በቀዳሚ ዓመተ መንግሥቱ ለብልጣሶር፡

፲፪ ጉባዔ ወአመ አሠርቱ ወሠለ ስቱ ዓመተ መንግሥቱ ለብልጣሶር፡

፲፫ ጉባዔ በቀዳሚ ዓመተ መንግሥቱ ለዳርዮስ፡

፲፬ ጉባዔ በሠላስ ዓመተ መንግሥቱ ለቀርሶስ፡

፲፭ ጉባዔ ታሪክ ወአነ በዓመት ቀዳሚ ዘዳርዮስ፡

፲፮ ጉባዔ መላተ አንስትያ ትትውኅብ፡

፲፯ ጉባዔ ወውለተ አሚረ ይትነ ማእ ሚካኤል መልአክ፡

፲፰ ጉባዔ እምድገሪ ሞተ እስጥ ያኪስ፡

መጽሐፈ ኢዮብ መቅደም ፤

ኢዮብ ማለት አበባ ፣ ጨረቃ ማለት ነው፡ አሕዛብ ለልጆቻቸው ስም ሲያወጡ በአማረ በአማረ ነገር ነውና፣ ይህም ኢዮብ አብርሃምን የሚመስል በት፣ ከአብርሃም የሚበልጥበት ግብር አለው፣ አብርሃምን የሚመስልበት አብርሃም እንግዳ ይቀበል ነበር፣ ኢዮብም እንግዳ ይቀበል ነበር ፤

ወለኮሎ ዘመጽአ ርገው አንቀጸ ቤትየ ፣

ኅዳተ ቤትየም ይላል፣ ወበአፍአ ኢጎደረ ነግድ ብሎ እንዲያመጣው ከአብርሃም የሚበልጥ በት ግብር አብርሃም ሚስቱ ማራ ሳለች ከአጋር እስማኤልን ወልዷል፣ ሚስቱ ከሞተች በኋላም ከኪጡራ ጌ ልጆች ወልዷል፣ ኢዮብ ግን ሚስቱ፣ ባርኮ ለእግዚአብሔር ወሙት፣ ብላ በዚህ ምክንያት ብትቀሠፍበት እንደ ዘመነ ሐዲስ በአንዲት ፀንዖ የሚኖር ሁኗል ፣ ይህም ኢዮብ ጥመት የሌለበት ቅን፣ ኃጢአት የሌለበት ንጹሕ፣ ሐሰት የሌለበት እውነተኛ፣ እግዚአብሔርን የሚፈራፈራ፣ የሚያመልክ በፍጹም ለቡናው ከክፉ ሥራ ሁሉ የሚርቅ ደግ ሰው ነበር ጌ ወንዶች ልጆች ፣ ሴቶች ልጆች

ነበሩት፣ አሁን ግምብ ተንዶ አጠፋቸው የሚል ነውና እንደ አር እስት ተናግሮታል፣ ጌ ሺህ የከብት መንጋ ነበረው ፣ አንድ ሁለት ብሎ ቆጥሮ፣ አንድም በረቱን ቆጥሮ ፣ ሺህ የበግ መንጋ ነበረው ፣ አንድ ሁለት ብሎ ቆጥሮ፣ አንድም በረቱን ቆጥሮ ፣ ፩፻ ግመል፣ ፩፻ ጥማድ በሬ፣ ፩፻ ባዝራ ወደልጋዝም ይሉታል ፣ ይህን ያህል ገንዘብ ነበረው፣ ባርቹም እጅግ ብዙ ነበሩ፣ አሳርሶ አስነግዶ የሚያገኘው እጅግ ብዙ ነበር ፣ አንድም ጎታው ፣ ጎተራው፣ እራቁ ብዙ ነበር ፤

ወውለቱሰ ብእሲ ኄር በብሔረ ጽባሕ በምሥራቀ ፀሐይ ፣

ኢዮብ ግን በፀሐይ መውጫ በምሥራቅ የሚኖር ደግ ሰው ነበር፣ አንድም እምሥራቀ ፀሐይ ይላል፣ በፀሐይ መውጫ ከነበሩ ሰዎች ይልቅ በብሔረ ጽባሕ የሚኖር ደግ ሰው ነበር ፤

ወየሐውሩ ደቂቁ ወይትጋብኡ ጎቡረ፣ ልጆቹ ሐደው በአንድነት ይሰበሰቡ ነበር፣ ከባለጌ ልጅ ሲለይ ነው፣ የባለጌ ልጅ የሆነ እንደሆነ አንዱ ሲወጣ አንዱ ሲገባ ነው፣ እሱ ግን ሠርቶ፣ ቀጥቶ አሳድ ንቸዋልና በአንድነት ይወጡ ይገቡ ነበር ፤